

Skatter och avgifter till landskapet

E 1 Landskapsskattelag (1993:58)

1 §. Tillämpningsområde

På förvärvsinkomst skall betalas skatt till landskapet (landskapsskatt).

Med förvärvsinkomst avses sådan inkomst som enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (FFS 1535/1992) är eller utgör förvärvsinkomst.

Med landskapsskatt avses tilläggsskatt på förvärvsinkomst.

Se Sk 101 SF.

2 §. Skattskyldig

Skyldiga att betala landskapsskatt är fysiska personer och dödsbon som enligt kommunalskattelagen (1993:37) för landskapet Åland är skyldiga att betala kommunalskatt, dock inte begränsat skattskyldiga.

Se E 5, Kommunalskattelag (1993:37).

3 §. (2002/43) Beräkning av den beskattningsbara förvärvsinkomsten

Den beskattningsbara förvärvsinkomsten beräknas på samma grunder som den beskattningsbara inkomsten vid kommunalbeskattningen beräknas enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen för landskapet Åland.

Om den beskattningsbara förvärvsinkomsten som fastställs för en skattskyldig understiger 10 euro skall skatten inte debiteras.

Se E 5, Kommunalskattelag (1993:37).

4 §. Underskottsgottgörelse

Underskottsgottgörelse som avses i 131 § inkomstskattelagen skall dras av från landskapsskatten enligt denna paragraf om en del av underskottsgottgörelsen skall dras av från kommunalskatten enligt 133 § nämnda lag. Gottgörelsen skall i så fall efter att avdrag enligt 132 § nämnda lag har gjorts fördelas mellan respektive skatter som uppräknas i 133 § nämnda lag i förhållande till dessas belopp, dock så att landskapsskattens och kommunalskattens belopp adderas när den del av underskottsgottgörelsen som skall avdras från kommunalskatten enligt 133 § nämnda lag räknas ut. Den del av gottgörelsen som skall avdras från kommunalskatten enligt 133 § nämnda lag fördelas mellan landskapsskatten och kommunalskatten i förhållande till dessas belopp.

Se Sk 101 SF.

5 §. (2002/43) Skattesats

Skattesatsen för landskapsskatten är 3,5.

5a §. Upphävd (2002/43).

6 §. Beskattningsförfarande

Fastställandet av till landskapet på grund av förvärvsinkomst årligen utgående landskapsskatt i stöd av denna lag samt skattens debitering och uppbörd verkställs i tillämpliga delar enligt vad därom är stadgat om skatt som på inkomst skall betalas till kommunen i lagen om beskattningsförfarande (FFS 1558/1995) och i förordningen om beskattningsförfarande (FFS 1579/1995) samt i bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen eller förordningen. (1997/39)

De i 1 mom. nämnda författningarna och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar av författningarna eller av bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

Mom. 3 upphävt (2002/60).

Mom. 4 upphävt (2002/60).

Se Sk 301 och 302 (FFS 763/1998) SF.

7 §. Förskottsuppbörd

För uppbörden av landskapsskatt verkställs under skatteåret förskottsuppbörd i tillämpliga delar enligt vad därom är stadgat om den skatt som enligt lagen om beskattningsförfarande skall debiteras till en kommun i lagen om förskottsuppbörd (FFS 1118/1996) och i förordningen om förskottsuppbörd (FFS 1124/1996) samt i bestämmelser som har utfärdats med stöd av lagen eller förordningen. (1997/35)

De i 1 mom. nämnda författningarna och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar av författningarna eller av bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

Se Sk 201 och 202 SF.

8 §. Skatteuppbörd

Uppbörd, indrivning och återbäring av landskapsskatt samt förskott, annan prestation och förskottsinnehållning som erläggs genom förskottsuppbörd skall verkställas i tillämpliga delar enligt vad därom är stadgat om kommunalskatt samt förskott, annan prestation och förskottsinnehållning som erläggs genom förskottsuppbörd i lagen om skatteuppbörd (FFS

E 2 LL (1993:27) om grunderna för avgifter ...

611/1978) och i förordningen om skatteuppbörd (FFS 903/1978) samt i bestämmelser som har utfärdats med stöd av lagen eller förordningen.

De i 1 mom. nämnda författningarna och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar av författningarna eller av bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

Se Lag om skatteuppbörd (FFS 609/2005), Sk 604 SF.

9 §. Förvaltningsavgifter

De förvaltningsavgifter som enligt de i 6 § 1 mom., 7 § 1 mom. och 8 § 1 mom. nämnda författningarna ankommer på statens myndigheter eller tjänstemän skall i landskapet handhas av [landskapsstyrelsen] om de enligt 23 § självstyrelselagen ankommer på landskapet.

Se A 1, Självstyrelselag (1991:71).

9a §. Dröjsmålspåföljder

Vid försummelse att inom utsatt tid betala landsskatt uppbärs dröjsmålsränta och restavgift med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna om försummelse att inom utsatt tid betala kommunalskatt i lagen om skattetillägg och förseningsränta (FFS 1556/1995). (1997/30)

Den i 1 mom. nämnda lagen skall tillämpas i landskapet sådan den lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar i lagen skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

Se Sk 606 SF.

10 §. Förlust av skattefordran

Om preskription av landsskatt gäller vad om preskription av skatt är stadgat i rikslagstiftningen.

Se Pr 608 FL I.

11 §. Ändringsökande

Om rätten att söka ändring genom rättelseyrkande, skatteanmärkning och besvär, om överklagbarheten samt om besvärsförfarandet, sättet att framställa rättelseyrkande och skatteanmärkning stadgas i [beskattninglagen], i lagen om förskottsuppbörd och i lagen om skatteuppbörd.

Se Sk 201 och 604 SF.

12 §. Ikraftträdelsebestämmelser

Denna lag träder omedelbart i kraft. Genom landskapslag bestäms när landsskatt första gången skall uppbäras. (1998/116)

Genom denna lag upphävs landskapslagen (1958:18) den 9 juli 1958 om uppbärande av skatt till landskapet Åland.

E 2 Landskapslag (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet**1 §. Lagens tillämpningsområde**

I denna lag regleras de allmänna grunderna för när landskapsregeringens och underlydande myndigheters prestationer skall vara avgiftsbelagda och för

storleken av de avgifter som uppbärs för prestationerna.

Denna lag gäller inte landskapets affärsverk eller fonder.

2 §. Avgiftsbelagda prestationer

Följande prestationer skall vara avgiftsbelagda:

- 1) varor som producerats eller saluförts,
- 2) tjänster som har tillhandahållits på beställning eller annars på uppdrag av någon,
- 3) prövning av ansökan samt
- 4) övrig verksamhet, när prestationen utförs till följd av en åtgärd av mottagaren.

3 §. Avgiftsbefriade prestationer

Följande prestationer skall vara avgiftsfria:

- 1) prestationer som inte kan anses direkt utförda för en enskild person eller ett enskilt företag eller annars för en klart avgränsad grupp,
- 2) prestationer vilkas syfte är att ge förmåner som tryggar den enskildes utkomst samt
- 3) råd, anvisningar, vägledning och information, om dessa endast medför låga kostnader.

4 §. Avgifter för offentligrättsliga prestationer

Avgifter för offentligrättsliga prestationer skall beräknas så att full kostnadstäckning uppnås.

Om det finns grundad anledning av orsaker som hänför sig till hälso- och sjukvård, sociala ändamål, miljövärd, utbildningsverksamhet eller allmän kulturverksamhet eller orsaker som kan jämföras med dessa kan landskapsregeringen bestämma att en avgift allmänt uppbärs så att full kostnadstäckning inte uppnås eller att avgift inte skall uppbäras.

Om det finns skäl kan landskapsregeringen bestämma att en avgift, som annars skall fastställas så att full kostnadstäckning uppnås, fastställs till ett högre belopp eller att en prestation som skall vara avgiftsfri beläggs med avgift.

De kostnader som läggs till grund när en avgift bestäms får inte vara högre än vad en ändamålsenlig kvalitetsnivå förutsätter.

5 §. Priset på övriga prestationer

Priserna för andra prestationer än de som nämns i 4 § bestäms enligt företagsekonomiska grunder.

6 §. Beslutande myndighet

Landskapsregeringen beslutar vilka prestationer som är avgiftsbelagda och fastställer storleken på avgifterna.

Polisen: ÅLRB (2005:24) och ÅLRB (2007/12)

Landskapsregeringens allmänna förvaltning: ÅLRB (2007:100)

7 §. Uppbörd av avgifter för offentligrättsliga prestationer

Avgift skall betalas i samband med beställningen eller när ansökan ges in. Om inte detta sker skall beställaren eller sökanden åläggas att betala avgiften inom en viss tid. Samtidigt skall beställaren eller sökanden meddelas att beställningen utförs eller att ansökan behandlas endast om avgiften betalas inom föreskriven tid. I annat fall skall avgift betalas vid överlämnande av prestationen eller genom fakturering genast när prestationen är färdig.

Landskapsregeringen kan göra undantag från kravet att avgiften skall betalas i samband med beställningen eller när ansökan ges in.

Betalningstiden för en avgift skall vara minst 14 dagar räknat från det att räkningen postades eller förmedlades på annat lämpligt sätt. (2007/24)

Om avgiften inte betalas senast på förfallodagen, skall nödvändiga åtgärder vidtas för erhållande av betalning. På ett obetalt belopp uppbärs dröjsmålsränta enligt räntelagen (FFS 633/1982). (2007/24)

Betalas inte avgiften i tid skall ansökan avvisas eller beställningen inte utföras.

Landskapsregeringen får, om det finns särskilda skäl, betala tillbaka hela eller en del av avgiften för en prestation.

Se Ci 410 FL I.

8 §. Indrivning av avgifter

Avgifter för offentligrättsliga prestationer får indrivnas enligt lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (FFS 367/1961).

Vid indrivning av fordringar som hänför sig till andra prestationer iakttas vad som är bestämt om indrivning av privaträttsliga fordringar.

Se Lag om verkställighet av skatter och avgifter (FFS 706/2007), Pr 608 FL I.

9 §. I kraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

De bestämmelser om avgift och stämpelskatt som med stöd av

1) landskapslagen (1952:27) angående avgifter, som skola erläggas för särskilda Ålands landskapsförvaltning underlydande myndigheters expeditioner och tjänsteförrättningar,

2) 1 § 2 och 3 mom. landskapslagen (1971:10) om polisverksamheten,

3) 17 och 47 §§ landskapslagen (1977:37) om brand- och räddningsväsendet,

4) 10 § och 26 § 3 mom. landskapslagen (1977:41) om naturvård,

5) 24 och 34 §§ ellagen (1982:38) för landskapet Åland,

6) 3 § 1 mom. landskapslagen (1971:12) om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande explosionsfarliga ämnen,

7) landskapslagen (1977:73) om stämpelskatt samt

8) 15 § landskapslagen (1975:9) om motorfordonsbyrån

tillämpas och med stöd av dem utfärdade bestämmelser som tillämpas i landskapet när denna lag träder i kraft, skall tillämpas i landskapet till dess landskapsregeringen med stöd av denna lag beslutar annat.

E 3 Landskapslag (1947:6) om apoteksavgift i landskapet Åland

1 §. För apoteksrörelse i landskapet Åland skall innehavare årligen erlägga avgift, som fastställs i enlighet med apotekets omsättning.

2 §. Apoteksavgift erläggs enligt apotekets omsättning, sedan mervärdesskatten avdragits från denna, på följande sätt (2002/44):

Apotekets omsättning	Apoteksavgiften vid omsättningens nedre gräns	Avgiftsprocent för omsättning som överstiger den nedre gränsen
€		€
741 367 – 864 515	-	6,00
864 515 – 1 111 640	7 389	7,00
1 111 640 – 1 358 487	24 688	8,00
1 358 487 – 1 730 129	44 435	9,00
1 730 129 – 2 223 276	77 883	9,50
2 223 276 – 2 717 796	124 732	10,00
2 717 796 – 3 212 042	174 184	10,25
3 212 042 – 4 077 381	224 844	10,50
4 077 381 – 5 312 169	315 705	10,75
5 312 169 –	448 445	11,00

Beloppen enligt ÅLRB (2007:114)

Från omsättningen för filialapotek avdras omsättningen i sin helhet, om den utgör högst 50.500 euro, eller en tredjedel av omsättningen, dock lägst 50.500 euro, om den överstiger 50.500 euro innan filialapotekets omsättning sammanläggs med apotekets omsättning för fastställande av apoteksavgiften. (2002/44)

Apoteksavgift fastställs i hela euro. (2002/44)

Apoteksavgift som understiger 5 euro uppbärs inte. (2002/44)

Beloppen i tabellen i 1 mom. för apotekets omsättning samt för apoteksavgiftens nedre gräns kan årligen justeras av [landskapsstyrelsen] i enlighet med i riket föreskrivna grunder.

3 §. För fastställande av apoteksrörelsens omsättning skall apoteksinnehavare till [Ålands landskapsnämnd] inlämna anmälan över rörelsens inkomster och utgifter under varje kalenderår senast den 1 april därpå följande år. [Landskapsnämnden] kan likväl på särskilda skäl bevilja apoteksinnehavare rätt att även senare inlämna sagda anmälan. Anmälan skall uppgöras enligt utfärdade anvisningar och på blankett, som fastställts av [landskapsnämnden].

4 §. På grundvalen av den anmälan apoteksinnehavare inlämnat fastställer [landskapsnämnden] den apoteksavgift, som skall erläggas för apoteksrörelsen.

Försummar apoteksinnehavare att inom stadgad tid tillställa [landskapsnämnden] i 3 § nämnd anmälan och inlämnar icke heller sådan efter uppmaning eller är det uppenbart, att en mindre omsättning än den verkliga uppgivits, äger [landskapsnämnden] befogenhet att fastställa apoteksavgift enligt en av densamma uppskattningsvis bestämd omsättning.

[Landskapsnämndens] beslut angående apoteksavgift skall delgivas vederbörande sålunda, att dem i tjänsteväg tillställas utdrag därur, försett med behörig besvärundervisning och anteckning om delgivning.

5 §. Har apotek under det år, för vilket avgiften skall erläggas, övergått till annan innehavare, skall den

E 4 LL (1974:83) om resandeavgift

för kalenderåret beräknade avgiften fördelas mellan innehavarna i förhållande till storleken av envars omsättning.

6 §. (1952/28) [Landskapsstyrelsen] äger årligen besluta, huruvida inbetalning av apoteksavgift skall erläggas i en eller flera rater, samt bestämma de tider, då apoteksavgift skall inbetalas till [landskapsstyrelsens kamreraravdelning].

7 §. (1966/39) Apoteksavgift, som icke blivit erlagd på utsatt tid, må utmätas utan dom eller utslag såsom därom är stadgat.

Se Lag och -förordning om verkställighet av skatter och avgifter, Pr 608 och 609 FL I.

8 §. Befriade från att erlægga apoteksavgift äro apotek, vilka inrättats vid sjukhus och sanatorier.

Där särskilda skäl föreligga, kan [landskapsnämnden] befria apoteksinnehavare från erläggande av apoteksavgift antingen i dess helhet eller till en del.

9 §. Apoteksinnehavare har att vid bokföringen iakttaga, vad därom är i riket bestämt.

Se Bokföringslag och -förordning, Ft 301 och 302 FL I.

10 §. Apoteksinnehavare åligger att åt person, som därtill av [landskapsnämnden] förordnats, muntligen eller skriftligen giva de kompletterande uppgifter och utredningar, vilka för apoteksavgiftens fastställande äro av nöden, samt förete sina affärsböcker och därtill hörande inventarie- och förrådsförteckningar, kontrakt och skuldsedlar, räkningar, kvittenser och korrespondens samt övriga handlingar ävensom förevisa sitt förråd.

11 §. Envar är skyldig att hemlighålla, vad han i tjänsten eller i offentlig befattning erfarit angående apoteksstyrelsens ekonomiska ställning eller affärsförhållanden.

12 §. I beslut, som i stöd av denna landskapslag fattats av [landskapsnämnden], kan ändring sökas hos högsta förvaltningsdomstolen medelst skriftliga besvär, som med vidfogande av det överklagade beslutet senast klockan 12 på den trettionde dagen, räknat från beslutets delfående, skall inlämnas till högsta förvaltningsdomstolens registratorkontor, men går beslutet dock oberoende av besvären omedelbart i verkställighet.

13 §. (1966/39) Har högsta förvaltningsdomstolen avlyftat apoteksavgift eller nedsatt densamma, skall [landskapsstyrelsens kamreraravdelning] återbetala det för mycket erlagda beloppet jämte sex procents årlig ränta därpå från betalningsdagen till dagen för återbetalningen.

Har apoteksavgift eljest erlagts utöver det fastställda beloppet, skall det för mycket erlagda beloppet jämte ränta, beräknad såsom i 1 mom. nämnes, på ansökan återbäras till vederbörande av [landskapsstyrelsens kamreraravdelning].

Har apoteksavgift till följd av att omsättningen uppgivits oriktigt fastställts för låg, bör avgiftens belopp rättas och apoteksinnehavaren åläggas att inbetala tillägget, dock senast under det femte kalenderåret efter utgången av det år, då den avgift, som skall rättas, debiterats eller hade bort debiteras.

14 §. (1966/39) Försummas erläggandet av apoteksavgift inom utsatt tid, skall på det förfallna beloppet i avgiftstillägg erläggas tolv procents årliga ränta, räknat från den dag, då avgiften senast hade bort erläggas, till betalningsdagen.

15 §. Var, som bryter mot stadgandena i denna landskapslag eller med stöd av densamma utfärdade bestämmelser, straffas, där ej för gärningen eller försummelsen annorstädes i lag strängare straff är stadgat, med böter.

E 4 Landskapslag (1974:83) om resandeavgift**1 kap. Allmänt**

1 §. Idkare av regelbunden passagerartrafik med fartyg mellan hamn utom och hamn inom landskapet Åland är skyldig att till landskapet såsom näringskatt erlægga resandeavgift enligt vad i denna lag stadgas. (1975/46)

Trafik anses vara regelbunden, om turlista för densamma har offentliggjorts.

I 1 mom. avsedd trafikidkare benämnes i denna lag redare.

2 §. (1975/46) Resandeavgiften utgår med visst belopp per passagerare, som med anlitan av redaren tillhörigt eller av honom uppyrt fartyg anländer från hamn utom landskapet till hamn inom landskapet under den tid då avgift enligt 3 § uppbärs.

För passagerare som skall transiteras via åländsk hamn erlägges ej resandeavgift. Ej heller erlägges avgift för passagerare på fartyg i trafik mellan landskapet och riket om fartygets redare är landskapet eller staten.

3 §. Resandeavgift uppbäres för den tid och till det belopp, som lagtinget genom särskilt beslut fastställer med iakttagande av att tiden skall förläggas mellan den 31 mars och den 1 oktober samt att avgiften ej överstiger 34 cent per passagerare. (2002/45)

[Landstingets beslut] om uppbärande av resandeavgift träder i kraft tidigast på nittionde dagen efter det sådant beslut fattats.

2 kap. Uppbörd

4 §. Sedan [landstingets] i 3 § nämnda beslut trätt i kraft äger redare för varje kalendermånad avgiften uppbäres senast före utgången av därpå följande kalendermånad till [landskapsstyrelsen] anmäla antalet av i 2 § avsedda passagerare.

På grundval av den i 1 mom. nämnda anmälan fastställer [landskapsstyrelsen] resandeavgiften för den månad anmälan avser. Härefter skall avgiften erläggas inom trettio dagar från det redaren erhållit del av [landskapsstyrelsens] beslut.

5 §. Försummar redare att inom stadgad tid tillstålla [landskapsstyrelsen] i 4 § nämnd anmälan och inlämnas icke sådan efter uppmaning eller är det uppenbart att ett mindre antal passagerare än det verkliga har uppgivits, äger [landskapsstyrelsen] befogenhet att

fastställa resandeavgiften enligt ett uppskattat antal passagerare.

[Landskapsstyrelsens] beslut om uppbörd av resandeavgift skall delgivas sålunda att redaren med mot-tagningsbevis tillställs protokollsutdrag försett med behörig besvärundervisning.

3 kap. Användningen av genom resandeavgifter influtna medel

6 §. I stöd av denna lag uppburna medel skall på sätt [landstinget] i samband med antagande av [enskild] årsstat närmare besluter användas i huvudsak för miljövård och för främjande av turism eller för beviljande av landskapsbidrag åt kommun för sådana ändamål.

4 kap. Särskilda stadganden

7 §. I [landskapsstyrelsens] i stöd av denna lag fattade beslut kan ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen senast före klockan 12 den trettonde dagen efter delfäendet.

Beslutet går oaktat anförda besvär omedelbart i verkställighet.

8 §. Har högsta förvaltningsdomstolen avlyftat resandeavgift eller nedsatt densamma skall [landskapsstyrelsen] återbetala det för mycket erlagda beloppet jämte sex procents årlig ränta därpå från betalningsdagen till dagen för återbetalningen.

Har resandeavgift eljest erlagts utöver det fastställda beloppet, skall det för mycket erlagda beloppet jämte ränta, beräknad såsom i 1 mom. nämnes, på ansökan återbäras till redaren.

Har resandeavgift, på grund av att antalet passagerare uppgivits oriktigt fastställts för låg, bör avgiftens belopp rättas och redaren åläggas att inbetala tillägget, dock senast under det femte kalenderåret efter utgången av det år, då den avgift som skall rättas, debiterats eller borde ha debiterats.

9 §. Erlägges ej resandeavgift inom utsatt tid, skall på det förfallna beloppet i avgiftstillägg erläggas tolv procents årlig ränta, räknat från den dag, då avgiften senast borde ha erlagts till betalningsdagen.

Om avskrivning av resandeavgift besluter [landskapsstyrelsen].

10 §. Den som bryter mot stadgandena i denna landskapslag eller med stöd av densamma utfärdade bestämmelser straffas med böter, där ej för gärningen eller försummelsen annorstädes i lag strängare straff är stadgat.

11 §. Närmare bestämmelser angående tillämpningen och verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Skatter och avgifter till kommunerna

E 5 Kommunalskattelag (1993:37) för landskapet Åland

1 §. Lagens tillämpningsområde

På förvärvsinkomst och på inkomster av samfund och samfälliga förmåner skall betalas skatt till kommun samt medges förlustutjämning vid kommunalbeskattningen i enlighet med vad därom är föreskrivet i inkomstskattelagen (FFS 1535/1992) samt förordningen om skatt på inkomst (FFS 1551/1992), med de undantag som följer av denna lag och särskilda bestämmelser. Dessutom tillämpas lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (FFS 1552/1995) i landskapet då det är frågan om inkomst som förvärvats i en främmande stat, om inte annat anges i denna lag. (2001/24)

De i 1 mom. nämnda författningarna skall tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar av nämnda författningar, skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

Se Sk 101 och 102 SF. Även Sk 143 SF.

1a §. (1994/62) Bestämmelser som inte skall tillämpas vid kommunalbeskattningen

Bestämmelserna i 154 § inkomstskattelagen skall inte tillämpas vid kommunalbeskattningen.

1b §. (1995/14) Samfunds skattskyldighet

Skyldig att betala kommunalskatt på inkomst är samfund som har hemort i landskapet för inkomst som har förvärvats i landskapet och annorstädes samt samfund som har hemort i riket och utländska samfund för inkomst som har förvärvats i landskapet.

2 §. Andra bestämmelser om inkomstskatt

Om beräkning av resultatet av näringsverksamhet och jordbruk, källskatt på ränteinkomster samt om beskattningsförfarandet, förskottsuppbörd och skatteuppbörd finns särskilda bestämmelser.

På beskattning av begränsat skattskyldigs inkomster tillämpas landskapslagen om kommunalskatt för begränsat skattskyldig (1973:12). (2004/48)

Se E 13, Landskapslag (1973:12) om kommunalskatt för begränsat skattskyldig.

3 §. Tillämpningen av hänvisningar i inkomstskattelagen

Hänvisas i de i 1 § 1 mom. nämnda författningarna till bestämmelser i rikslagstiftningen vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen skall hänvisningarna anses avse de bestämmelser i landskapslagstiftningen som sålunda är i fråga. Förutom bestämmelserna i landskapslagstiftningen skall hänvisningarna dock, såvitt gäller stöd och andra ersättningar som nämns i hänvisningarna, anses avse deras motsvarighet i rikslagstiftningen till den del fråga är om skatteplikt för inkomst och avdrag för inkomstens förvärvande.

E 5 Kommunalskattelag (1993:37)

4 §. (2004/48) *Kommunalskatteprocenten för samfund och samfällda förmåner*

Samfund och samfällda förmåner skall på den beskattningsbara inkomsten betala 5,7278 % i kommunalskatt.

4a §. Upphävd (2002/78)**5 §.** (2002/6) *Redovisningen av kommunalskatteintäkterna av samfund*

Kommunalskatt som avses i 4 och 4a §§ denna lag och som betalas av samfund och samfällda förmåner redovisas till kommunerna enligt lagen om skatteredovisning (FFS 532/1998), med de undantag som följer av denna lag och särskilda bestämmelser.

Se Sk 607 SF.

5a §. (2003/85) *Fördelningen mellan de enskilda kommunerna*

En kommuns andel av kommunalskatteintäkterna av samfund och samfällda förmåner fastställs skatteårsvis som en relativ andel av det sammanlagda beloppet av kommunernas andelar. Andelarnas storlek bestäms i förhållande till summan av den skatt som i enlighet med 2-4 mom. räknats respektive kommun till godo.

Som grund för beräkning av en kommuns andel används uppgifterna i de tre senast slutförda beskattningarna samt uppgifterna i den officiella företags- och arbetsställestatistiken för dessa år. För vardera av de tre åren skall den kommunalskatt som ett samfund debiterats tillgodoräknas de enskilda kommunerna enligt 3 och 4 mom. (2004/48)

Om ett samfund under året har haft driftställen endast i en kommun räknas samfundets skatt den kommunen till godo. Om samfundet har haft driftställen i flera kommuner räknas samfundets skatt dessa kommuner till godo i förhållande till antalet anställda vid samfundets driftställen per kommun. Skatterna för samfund som står i koncernförhållande enligt landskapslagen (1989:23) om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen sammanräknas dock och räknas de berörda kommunerna till godo i förhållande till antalet anställda vid de till koncernen hörande samfundens driftställen per kommun.

Om ett samfund med driftställen i fler kommuner även har anställda ombord på fartyg skall dess skatt med avvikelse från bestämmelserna i 3 mom. räknas kommunerna till godo i förhållande till antalet anställda vid samfundets fasta driftställen per kommun. Samfundets anställda ombord på fartyg skall dock hänföras till den kommun som är samfundets hemort om samfundet i fråga har minst en anställd vid ett fast driftställe i den kommunen.

Den officiella företags- och arbetsställestatistiken för de tre år som ligger till grund för beräkningar enligt denna paragraf avser statistiken sådan den ser ut den 1 januari det år som fördelningen avser.

Landskapsregeringen fastställer för varje skatteår de enskilda kommunernas andelar före utgången av mars månad. Innan andelarna för skatteåret har fastställts sker en preliminär redovisning till kommunerna genom tillämpning av det närmast föregående skatteårets fördelning, vilken sedan justeras i efterhand. Andelarna fastställs med åtta decimalers noggrannhet. Innan beslut om fastställande fattas skall Ålands kommunförbund kf höras.

Fastställd fördelning av samfunds och samfällda förmånens kommunalskatt mellan de olika kommunerna enligt 5 § 6 mom.

beträffande 2004, [ÅLSB] (2004:12)

beträffande 2005, ÅLRB (2005:17)

beträffande 2006, ÅLRB (2006:27)

beträffande 2007, ÅLRB (2007:17)

beträffande 2008, ÅLRB (2008:69)

5a § 5 och 6 mom. upphävs 1 januari 2009. (ÅFS 2008/96)

5b §. (2008/96) *Fastställande av fördelningen*

Landskapsregeringen fastställer för varje skatteår de enskilda kommunernas andelar före utgången av mars månad. Om de uppgifter som ligger till grund för beräkningen av fördelningen mellan kommunerna ändras fastställs andelarna igen inom september månad.

Innan andelarna för skatteåret har fastställts sker en preliminär redovisning till kommunerna genom tillämpning av det närmast föregående skatteårets fördelning, vilken sedan justeras i efterhand. Om andelarna ändras i september justeras också de skatter som redovisats för skatteåret i efterhand.

Andelarna fastställs med åtta decimalers noggrannhet. Innan beslut om fastställande fattas skall Ålands kommunförbund kf höras.

6 §. *Landskapets och Ålands penningautomatförenings skattskyldighet*

Om landskapets skyldighet att betala kommunalskatt skall gälla vad om statens skyldighet att betala inkomstskatt till kommun är föreskrivet i den i 1 § 1 mom. nämnda lagen.

Ålands penningautomatförening är inte skyldig att betala kommunalskatt.

7 §. *Skatteplikt för stöd ur landskapets medel*

Om inte annat följer av bestämmelserna i 3 § skall i fråga om skatteplikt för stöd ur landskapets medel gälla vad i 1 § 1 mom. nämnda författningar är föreskrivet om stöd som på jämställbara grunder beviljas av statens medel.

7a §. (2007/13) *Allmänt avdrag*

En skattskyldig fysisk person har rätt att vid kommunalbeskattningen göra ett allmänt avdrag om fem procent från förvärvsinkomsten. Avdraget görs sedan alla andra avdrag vid kommunalbeskattningen har gjorts, men innan grundavdraget görs.

Med förvärvsinkomst avses i 1 mom. nettoförvärvsinkomsten vid kommunalbeskattningen efter att alla avdrag vid kommunalbeskattningen, förutom grundavdraget, har gjorts.

Se D 10, Landskapslag (2007:14) om kompensation för förlust av skatteintäkter.

8 §. (2006/102) *Resekostnadsavdrag*

I 93 § inkomstskattelagen avsett avdrag får vid kommunalbeskattningen göras för kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen med allmänt fortskaffningsmedel samt för kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen med annat slag av fortskaffningsmedel. Kostnaderna får avdras till ett belopp av högst 6 000 euro och endast till den del de under skatteåret överstiger 340 euro. Om mer än

hälften av de avdragsberättigade kostnaderna utgörs av kostnader för resor med allmänt fortskaffningsmedel, får dock även den del av kostnaderna som understiger 340 euro avdras. Kostnaderna för resor med annat slag av fortskaffningsmedel än allmänt fortskaffningsmedel beräknas enligt de grunder som skattestyrelsen bestämmer med stöd av 93 § 2 mom. inkomstskattelagen.

Såsom i 1 mom. avsedda kostnader skall även anses kostnader som skattskyldig åsamkas genom att han eller hon på grund av kommunikationsförhållandena varit tvungen att hyra bostad på annan ort i landskapet där arbetsplatsen är belägen. Med sådana kommunikationsförhållanden mellan arbetsplatsen och bostaden i hemkommunen avses anlitande av frigående färja eller en restid som under normala förhållanden är längre än tre timmar tur och retur.

Om inte de verkliga kostnaderna är lägre får hyreskostnaderna avdras till ett belopp om högst 6 euro och 90 cent per kvadratmeter per månad och till den del den förhyrda bostadens storlek inte överstiger 30 kvadratmeter.

Skattestyrelsens beslut om storleken av resekostnadsavdrag vid beskattningen för 2007 (FFS 969/2007)

8 § har ändrats; den tidigare gällande paragrafen är:

8 §. Resekostnadsavdrag

I 93 § inkomstskattelagen avsett avdrag får vid kommunalbeskattningen göras för kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen med buss eller annat fortskaffningsmedel som är i regelbunden trafik samt, beräknade enligt de grunder [landskapsstyrelsen] årligen fastställer, för kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen med annat slag av fortskaffningsmedel. Kostnaderna får avdras endast till den del de överstiger 340 euro under skatteåret. Om mer än hälften av de avdragsberättigade kostnaderna utgörs av kostnader för resor med buss eller annat fortskaffningsmedel som är i regelbunden trafik, får dock även den del av kostnaderna som understiger 340 euro avdras. (2002/46)

Såsom i 1 mom. avsedda kostnader skall även anses kostnader som skattskyldig åsamkas genom att han på grund av kommunikationsförhållandena varit tvungen att hyra bostad på annan ort i landskapet. Kostnaderna beräknas enligt de grunder landskapsregeringen årligen fastställer.

Beträffande tidigare 8 § samt beträffande tidigare 4 § i landskapslag (1993:41) om kommunalskatt för gårdsbruk gällde om beskattningsgrunder följande:

2003; [ÅLSB] (2003:81)
2004; ÅLRB (2004:43)
2005; ÅLRB (2005:62)
2006; ÅLRB (2006:105)

Beträffande tidigare 8 § 2 mom. om grunder för beräkning av den hyreskostnad som avses i resekostnadsavdraget gällde följande:

2003; [ÅLSB] (2002:77)
2004; [ÅLSB] (2003:82)
2005; ÅLRB (2004:44)
2006; ÅLRB (2005:63)

9 §. (2001/24) Sjöarbetsinkomst

I 74 § 1 mom. inkomstskattelagen avsedd sjöarbetsinkomst är vid kommunalbeskattningen löneinkomst i pengar eller pengars värde för arbete ombord på fartyg med en bruttodräktighet om minst 100 register-ton, om arbetet utförs i samband med fartygets trafik i anställning hos redare eller annan därmed jämfällbar av skattestyrelsen fastställd arbetsgivare som sköter fartygets trafik samt om

1) fartyget används i utrikesfart eller under skatteåret huvudsakligen i kustfart,

2) fartyget är underställt sjöfartsstyrelsen och används på havsområde eller om

3) fartyget är underställt Ålands landskapsregering och är annat fartyg än landsvägsfärja.

10 §. Sjukdomskostnadsavdrag

Skattskyldig har rätt att vid kommunalbeskattningen till fullt belopp göra avdrag från förvärvsinkomsten för egna och familjemedlemmars sjukdomskostnader som överstiger 84 euro. För makar gäller dock att avdrag från förvärvsinkomsten får göras för sjukdomskostnader som sammanlagt överstiger 168 euro. (2002/46)

För sjukdomskostnader som föranletts av sjukhusvistelse utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte intagningen skett på grund av inhemsk läkares remiss, har skattskyldig rätt att vid kommunalbeskattningen göra avdrag från förvärvsinkomsten med högst 300 euro, makar dock sammanlagt med högst 600 euro. Om skattskyldig under skatteåret försörjt barn som före skatteårets ingång inte har fyllt 17 år skall i detta moment avsett belopp höjas med 70 euro för varje sådant barn. (2006/102)

Avdrag får inte göras för resekostnader till läkare, sjukhus eller till en med sjukhus jämförbar inrättning utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för behandling av sjukdom om resan företas utan remiss eller ordination från inhemsk läkare. (2006/102)

Avdrag får inte göras för kostnader som ersätts på grund av försäkring eller av annan orsak.

10 § 2 och 3 mom. har ändrats, den tidigare lydelsen är:

För sjukdomskostnader som föranletts av sjukhusvistelse utanför Finland och Sverige, om inte intagningen skett på grund av inhemsk läkares remiss, har skattskyldig rätt att vid kommunalbeskattningen göra avdrag från förvärvsinkomsten med högst 300 euro, makar dock sammanlagt med högst 600 euro. Om skattskyldig under skatteåret försörjt barn som före skatteårets ingång inte har fyllt 17 år skall i detta moment avsett belopp höjas med 70 euro för varje sådant barn. (2002/46)

Avdrag får inte göras för resekostnader till läkare, sjukhus eller till en med sjukhus jämförbar inrättning utanför Finland eller Sverige för behandling av sjukdom om resan företas utan remiss eller ordination från inhemsk läkare.

11 §. (2006/102) Studieavdrag

Den skattskyldige har rätt att vid kommunalbeskattningen avdra från nettoförvärvsinkomsten, förutom de avdrag som avses i 105 § inkomstskattelagen, 340 euro för varje termin under vilken han erhållit undervisning på grundskolenivå eller bedrivit studier som huvudsysslade vid en högskola eller annan läroanstalt i land eller utomlands.

11 § har ändrats, den tidigare lydelsen är:

11 §. (2002/46) Studieavdrag

Den skattskyldige har rätt att vid kommunalbeskattningen avdra från nettoförvärvsinkomsten, förutom de avdrag som avses i 105 § inkomstskattelagen, 340 euro för varje termin under vilken han erhållit regelbunden och full undervisning i en läroinrättning på grundskole-, gymnasie- eller högskolenivå eller i en därmed jämförbar läroinrättning.

E 6 LL (1993:42) om kommunalskatt för näringsverksamhet**11a §.** (1993/59) *Avdrag av underskottsgottgörelse från kommunalskatten*

Gottgörelse som avses i 133 § inkomstskattelagen skall efter att avdrag enligt 132 § nämnda lag har gjorts fördelas mellan respektive skatter som uppräknas i 133 § nämnda lag i förhållande till dessas belopp, dock så att landskapsskattens och kommunalskattens belopp adderas när den del av gottgörelsen som skall avdras från kommunalskatten enligt 133 § nämnda lag räknas ut. Den del av gottgörelsen som skall avdras från kommunalskatten enligt 133 § nämnda lag skall fördelas mellan kommunalskatten och landskapsskatten i förhållande till dessas belopp.

Ikraftträdelsebestämmelse (1993/37):

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993 och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för år 1993.

Genom denna lag upphävs

1) kommunalskattelagen (1988:70) för landskapet Åland,

2) landskapslagen (1969:33) om förlustutjämning vid kommunalbeskattningen samt

3) landskapslagen (1989:14) om skattelättnader för depositioner och obligationer.

Utan hinder av vad i denna lag stadgas skall, vid beskattningen för år 1993 i fråga om skatteplikt för inkomst som uppburits eller förmån som åtnjutits före denna lags ikraftträdande, tidigare gällande bestämmelser tillämpas, om inkomsten eller förmånen inte var skattepliktigt enligt de tidigare gällande bestämmelserna.

Ikraftträdelsebestämmelse (2002/78):

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Ikraftträdelsebestämmelse (2003/88):

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Ikraftträdelsebestämmelse (2004/48):

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid beskattningen för år 2005 samt på redovisningar som gäller skatteåret 2005.

Ikraftträdelsebestämmelse (2006/102):

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid den beskattning som verkställs för år 2007.

Ikraftträdelsebestämmelse (2007/13):

Denna lag träder i kraft den 1 april 2007 och tillämpas första gången vid den beskattning som gäller skatteåret 2007.

Ikraftträdelsebestämmelse (2008/96):

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

E 6 Landskapslag (1993:42) om kommunalskatt för näringsverksamhet

1 §. Resultatet av näringsverksamhet beräknas i kommunalbeskattningen i enlighet med vad därom är föreskrivet i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (FFS 360/1968) med de undantag som följer av denna lag och särskilda bestämmelser.

Den i 1 mom. nämnda lagen skall tillämpas i landskapet sådan den lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar i nämnda lag, skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

Se Sk 112 SF.

2 §. Hänvisas i den i 1 § 1 mom. nämnda lagen till bestämmelser i rikslagstiftningen vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen skall hänvisningarna anses avse de bestämmelser i landskapslagstiftningen som sålunda är i fråga.

E 7 Landskapslag (1993:41) om kommunalskatt för gårdsbruk

1 §. Resultatet av jordbruk beräknas vid kommunalbeskattningen och nettoinkomsten av skogsbruk beräknas i kommunalbeskattningen för åren 1993-2005 i enlighet med vad därom är föreskrivet i inkomstskattelagen för gårdsbruk (FFS 543/1967) samt skogsskatteförordningen (FFS 1208/1991), med de undantag som följer av denna lag och särskilda bestämmelser.

De i 1 § 1 mom. nämnda författningarna skall tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar av nämnda författningar, skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

Se Sk 115 SF och 116 SF 2006.

2 §. Hänvisas i de i 1 § 1 mom. nämnda författningarna till bestämmelser i rikslagstiftningen vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen skall hänvisningarna anses avse de bestämmelser i landskapslagstiftningen som sålunda är i fråga.

3 §. I fråga om skatteplikt för stöd av landskapets medel och om avdrag för fastighetsskatt som betalats till kommun i landskapet skall gälla vad i 1 § 1 mom. nämnda författningar är föreskrivet om stöd som på jämställbara grunder beviljas av statens medel och om avdrag för fastighetsskatt som betalats till kommun i riket.

4 §. Upphävd (2006/104).

Den tidigare lydelsen är:

4 §. Avdragbara utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande är förutom de utgifter som framgår av i 1 § 1 mom. nämnda författningar också kostnader för uthyrning av möblerade rum i

skattskyldigs bostad eller i samband därmed stående lokaliteter med eller utan helinackordering. Dessa kostnader beräknas enligt de grunder som [landskapsstyrelsen] för varje skatteår fastställer, såvida inte de verkliga kostnadernas storlek utreds.

Beträffande tidigare beskattningsgrunder; Se E 5, Kommunal-skattelag (1993:37), under tidigare 8 §.

5 §. Upphävd (1998/114).

6 §. I 9 § 2 mom. 1 punkten inkomstskattelagen för gårdsbruk avsedd avskrivning gäller vid kommunalbeskattningen även för fritidsbyggnad som uteslutande används i uthyrningsverksamhet.

7 §. (1994/24) I 10 § 1 mom. inkomstskattelagen för gårdsbruk avsedd avskrivning får vid kommunalbeskattningen vara högst 20 procent av utgiftsresten om inte en högre avskrivningsprocentsats för viss nytthet eller vissa nyttheter är tillåten enligt 10 § inkomstskattelagen för gårdsbruk. Såsom anskaffningsutgift anses även grundförbättringsutgift för täckdiken, broar, dammar och andra dylika anläggningar.

8 §. Landskapsregeringen skall ge skattemyndigheten intyg över de villkor för skattelättnaden som anges i 14 och 14 a §§ inkomstskattelagen för gårdsbruk.

Landskapsregeringen skall tillstålla den skattskyldige och skattemyndigheten uppgifter om de utgifter som avses i 13 § 1 mom. 2-5 punkterna inkomstskattelagen för gårdsbruk och om de förutsättningar under vilka utgifterna får avdras.

Ikraftträdelsebestämmelse (1994/24):

Denna lag träder i kraft den 1 april 1994 och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för år 1994.

Denna lag tillämpas på avskrivningar för sådana nyttheter som har anskaffats för förhindrande av vatten- och luftföroreningar den 1 januari 1994 eller senare. På avskrivningar för motsvarande nyttheter som anskaffats före den 1 januari 1994 tillämpas 7 § landskapslagen om kommunalskatt för gårdsbruk sådana den lyder innan denna lag träder i kraft.

Ikraftträdelsebestämmelse (2006/104):

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid den beskattning som verkställs för år 2007.

E 8 Fastighetsskattelag (1993:15) för landskapet Åland

1 §. Fastighetsskatt skall årligen betalas till kommun i enlighet med vad därom är föreskrivet i fastighetsskattelagen (FFS 654/1992) och med stöd av den utfärdade bestämmelser, med de undantag som följer av denna lag.

Ändring av fastighetsskattelagen och med stöd av den utfärdade bestämmelser skall gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket, såvitt inte annat följer av vad i denna lag stadgas.

Se Sk 407 SF.

2 §. I fastighetsskattelagens 11-14 §§ nämnda skatteprocentsatser kan vara lägst 0,00 % och den i 13 §

1 mom. nämnda procentsatsen kan bestämmas så att den är högst 0,90 procentenheter högre än skatteprocentsatsen för byggnader som används huvudsakligen för stadigvarande boende, dock högst 0,90 %.

Den skatteprocentsats som avses i fastighetsskattelagens 13 § 1 mom. tillämpas inte på sådana fritidsbostäder som uteslutande används för uthyrning.

3 §. Denna lag tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för skatteåret 1993.

Vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1993 avses med en fastighets ägare den som äger fastigheten den 1 april 1993 och med sådan innehavare som är likställd med ägare den som den 1 april 1993 uppfyller i fastighetsskattelagens 5 § 2 mom. ställda krav.

Innan lagen träder i kraft kan den uppmaning som avses i 16 § fastighetsskattelagen ges.

Senast den 31 mars 1993 skall kommunfullmäktige för skatteåret 1993 bestämma de i 11-14 §§ fastighetsskattelagen nämnda skatteprocentsatserna.

E 9 Landskapslag (1981:77) om hundskatt

1 kap. Skattskyldighet och skattebelopp

1 §. För hund skall i enlighet med vad i denna lag stadgas årligen betalas hundskatt till den kommun där hundägaren hade sitt egentliga bo och hemvist (hemort) vid utgången av det föregående kalenderåret (skatteåret). Hundskatt skall erläggas årligen till ett belopp av högst 25 euro i enlighet med vad kommunfullmäktige beslutar. (2002/47)

Kommunfullmäktige kan besluta att hundskatt inte skall uppbäras.

2 §. Den som vid skatteårets utgång hade hund i sin ägo är skyldig att betala hundskatt.

Vad i denna lag är stadgat om hundägare gäller även minderårigt barns förmyndare om hunden är i barnets ägo.

3 §. Hundskatt utgår inte:

1) för hund som vid skatteårets utgång är yngre än fem månader;

2) för hund som ägs av landskapet eller staten eller vars underhållskostnader erläggs av landskapets eller statens medel;

3) för invalids eller handikappad persons hjälp- eller ledarhund;

4) för hund som skolats för uppgifter inom räddningstjänsten och befolkningskyddet och beträffande vilken ingåtts förbindelse om att hunden skall ställas till förfogande för dessa uppgifter;

5) för hund som skolats för spårning av skadat hjorddjur och beträffande vilken ingåtts förbindelse om att hunden vid behov skall ställas till polismyndighets förfogande; samt

6) för hund som ägs av person som i landskapet tjänstgör vid främmande stats konsulat, vars chef är utsänd konsul, eller medlem av hans familj eller privatjänare, om de inte är finska medborgare.

E 10 LL (1989:23) om koncernbidrag**2 kap. Anmälningsskyldighet och beskattningsförfarande**

4 §. Den som under skatteåret har fått hund i sin ägo är skyldig att senast inom februari månad följande år anmäla härom till kommunstyrelsen i sin hemort.

Anmälan, vilken skall göras på blankett som kommunstyrelsen har fastställt för ändamålet, skall innehålla uppgifter om hundens föregående och nuvarande ägares namn och hemort samt om hundens namn, kännetecken, ras och födelsetid. Kommunstyrelsen skall årligen under januari månad genom offentlig delgivning, enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen för landskapet Åland, upplysa om var anmälan skall inlämnas och var blanketter för ändamålet kan erhållas. (2008/34)

5 §. Hundägare skall göra ändringsanmälan om han under skatteåret flyttat till annan kommun eller hunden har dött.

Ändringsanmälan skall senast under februari månad året efter skatteåret göras till den kommunstyrelse som har tagit emot i 4 § avsedd anmälan. Har hundägare tidigare underlåtit att göra anmälan skall ändringsanmälan göras till kommunstyrelsen på den ort, där anmälan borde ha gjorts före förändringen.

6 §. Beträffande hund för vilken hundskatt utgår skall kommunstyrelsen årligen utskriva en skattedebetsedel på vilken skall antecknas:

- 1) ägarens namn och adress;
- 2) hundens namn, kännetecken, ras och födelsetid; samt

3) skattebelopp, betalningstid och betalningsort.

Beträffande i 3 och 16 §§ avsedda hundar för vilka skatt inte utgår utskrivs en kontrollsedel på vilken antecknas uppgifter om hundägaren, hunden och anledningen till skattefriheten. Om kommunfullmäktige fattat i 1 § 2 mom. avsett beslut utskrivs inte kontrollsedel.

Kommunstyrelsen skall sända skattedebetsedel eller kontrollsedel till hundägaren senast under maj månad året efter skatteåret.

7 §. Har hundägaren inte inom föreskriven tid gjort anmälan om hund för vilken skatt utgår, kan kommunstyrelsen för det skatteår för vilket anmälan borde ha gjorts höja hundskatten till högst det dubbla beloppet.

Har hundskatt av i 1 mom. avsedd orsak inte kunnat fastställas för skatteåret kan kommunstyrelsen påföra hundägaren skatt jämte ränta som svarar mot stadgad dröjsmålsränta för försummad skattebetalning samt höja skatten till det dubbla beloppet. Fastställandet av hundskatten skall ske senast under det femte året efter utgången av skatteåret, varvid hundägaren skall beredas tillfälle att avge förklaring.

8 §. (2002/47) Har hundägare försummat att göra ändringsanmälan om flyttning till annan ort eller anmälan för skattefri hund, kan kommunstyrelsen ålägga honom en försumelseavgift om 10 euro. Avgiften skall debiteras senast under det femte året efter det år för vilket anmälan borde ha gjorts. Angående försummel-seavgiften gäller i övrigt vad om hundskatt är stadgat.

9 §. Har hundägare utan egen förskyllan undgått påförande av hundskatt, skall kommunstyrelsen bestämma att hundägaren skall erlægga skatten senast under det tredje året efter skatteårets utgång.

10 §. Den som har påförts hundskatt har rätt att hos kommunstyrelsen framställa skriftligt anspråk på rättelse. Rättelseanspråket skall framställas inom tre år räknat från början av det år under vilket skatten påfördes.

Hundskatt skall erläggas även om ändring har sökts i beslut om påförande av skatt.

11 §. Den som är missnöjd med kommunstyrelsens beslut på grund av rättelseanspråk har rätt att inom 30 dagar efter det han fick del av beslutet däröver skriftligen anföra besvär hos [länsstyrelsen].

I beslut om fastställande av hundskatt får ändring inte sökas genom besvär förrän rättelse av skatten har sökts på sätt i 10 § stadgas.

3 kap. Särskilda bestämmelser

12 §. Förutom i 16 § stadgad uppgift kan de uppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunstyrelsen i enlighet med vad i [37 § 5 mom. kommunallagen (1980:5) för landskapet Åland] är föreskrivet i instruktion uppdragas åt tjänsteman.

13 §. Hundägare är skyldig att förvara skattedebetsedel eller kontrollsedel samt att visa upp denna för de kommunala myndigheter som utövar tillsyn över beskattningen.

14 §. Kommunstyrelsen skall föra förteckning över anmälda hundar.

15 §. Av anmälan som innehåller uppgifter om hundens förra ägare samt av ändringsanmälan angående ägarens flyttning till annan kommun skall kommunstyrelse för tillsynen över beskattningen sända avskrift till den kommunstyrelse som är behörig med hänsyn till hundens föregående, nuvarande eller nya ägares adress.

16 §. Kommunstyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan helt eller delvis medge befrielse från hundskatt.

17 §. Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

18 §. Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för år 1981.

Genom denna lag upphävs förordningen den 14 december 1894 om utgörande av skatt för hundar och däri senare företagna ändringar, dock så att bestämmelserna i förordningen tillämpas på hundskatt som utgår för år 1980 eller åren därförrinnan.

E 10 Landskapslag (1989:23) om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen

1 §. I denna lag finns bestämmelser om hur koncernbidrag skall behandlas vid kommunalbeskattningen.

Med koncernbidrag avses annat bidrag än kapitalplacering som ett rörelsedrivande aktiebolag eller

andelslag erlägger till ett annat aktiebolag eller andelslag för dess rörelse, om bidraget inte får avdras enligt landskapslagen (1993:42) om kommunalskatt för näringsverksamhet. (1993/43)

2 §. Om ett inhemskt aktiebolag eller andelslag (modersamfund) äger minst nio tiondelar av aktiekapitalet eller andelarna i ett annat inhemskt aktiebolag eller andelslag (dottersamfund), får modersamfundet från sin skattepliktiga näringsinkomst dra av ett koncernbidrag som betalats till dottersamfundet. Koncernbidraget betraktas som skattepliktig näringsinkomst för dottersamfundet. (1993/43)

Såsom dottersamfund betraktas även aktiebolag eller andelslag i vilket modersamfundet tillsammans med ett eller flera dottersamfund äger minst nio tiondelar av aktiekapitalet eller andelarna.

Vad i 1 mom. är stadgat om koncernbidrag från modersamfund till dottersamfund skall tillämpas på motsvarande sätt när dottersamfund erlägger koncernbidrag till modersamfundet eller till annat av modersamfundets dottersamfund.

3 §. Koncernbidrag utgör kostnad för givaren och intäkt för mottagaren under det skatteår då bidraget har betalats.

4 §. Koncernbidrag får avdras som kostnad endast om överensstämmande utgifts- och inkomstregistreringar gjorts i givarens och mottagarens bokföring.

5 §. (1993/43) Ett koncernbidrag får inte överstiga näringsverksamhetens resultat före avdraget för koncernbidraget.

6 §. Utöver vad ovan är stadgat skall för att ett bidrag skall betraktas som koncernbidrag följande förutsättningar vara uppfyllda:

1) det i 2 § nämnda koncernförhållandet mellan givaren och mottagaren skall ha fortgått under hela skatteåret;

2) givarens och mottagarens räkenskapsperioder skall ha utgått samtidigt, om inte bokföringsnämnden beviljat undantag enligt 11 kap. 10 § lagen om aktiebolag (FFS 734/1978); samt

3) (1993/43) givaren eller mottagaren får inte vara depositionsbank, kreditinrättning eller försäkrings- eller pensionsanstalt som avses i landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet.

E 11 Landskapslag (1984:45) om kommunalbeskattning av rederibolag och redare

1 §. Stadgandena i denna lag tillämpas vid kommunalbeskattningen av rederibolag och dess redare, då bolaget bildats av samfund som bedriver affärsrörelse och till bolagets anläggningstillgångar hör ett enda fartyg som används i handelsjöfart och som är antecknat i fartygsregister i Finland.

2 §. Då den beskattningsbara inkomsten bestäms för rederibolag som bildats av samfund som bedriver affärsrörelse, avdras inte anskaffnings- och grundför-

bättringsutgifterna för fartyget från rederibolagets inkomst. Överlåtelsepris eller annat för fartyget erhållet vederlag betraktas inte heller såsom rederibolagets inkomst. Nämnda utgifter och inkomster behandlas vid beskattningen av redarna i förhållande till deras fartygslotter.

3 §. En mot redarens fartygsslott svarande del av anskaffnings- och grundförbättringsutgifterna för fartyg som i denna lag avsett rederibolag anskaffat, liksom även den till fartyget hänförliga delen av anskaffningsutgiften för fartygsslott som redare förvärvat i nämnda bolag, avdras från redarens inkomster på det sätt som stadgas i [30 § landskapslagen (1969:32) om kommunalskatt för näringsverksamhet], vilken lag iakttas även annars i tillämpliga delar, om fartygsslotten utgör anläggningstillgång i den affärsrörelse som redaren bedriver.

Redare som inte får göra i 1 mom. avsett avdrag får avdra utgifterna under det skatteår under vilket fartyget eller fartygsslotten har överlåtits.

4 §. En mot fartygsslotten svarande del av överlåtelsepriset för fartyget och av annat för fartyget erhållet vederlag samt för fartygsslott erhållet vederlag utgör redarens skattepliktiga inkomst, oberoende av hur länge fartyget eller fartygsslotten ägts.

5 §. Denna lag tillämpas på rederibolag, bildat av samfund som idkar affärsrörelse, i de fall då bolaget bildats och det bolaget tillhöriga fartyget antecknats i fartygsregistret i redarnas namn år 1984 eller senare.

E 12 Landskapslag (2003:15) om kommunalbeskattning av samfund i anslutning till tonnagebeskattningen

1 §. Vid kommunalbeskattningen av ett samfund som godkänts som tonnageskattskyldigt i enlighet med tonnageskattelagen (FFS 476/2002) är inkomst från tonnagebeskattad verksamhet inte skattepliktig. Om godkännandet återkallas blir dock sådan inkomst skattepliktig vid kommunalbeskattningen på motsvarande sätt som vid statsbeskattningen.

Se Sk 125 SF.

2 §. Bestämmelserna om annan inkomstbeskattning än tonnagebeskattning i tonnageskattelagen skall tillämpas vid kommunalbeskattningen på motsvarande sätt som vid statsbeskattningen. Bestämmelserna tillämpas sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändring skall de ändrade bestämmelserna tillämpas från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

Till de delar de i 1 mom. avsedda bestämmelserna innefattar hänvisningar till bestämmelser i annan rikslagstiftning skall hänvisningarna vid kommunalbeskattningen avse motsvarande bestämmelser i landskapslagstiftningen.

3 §. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2003 och tillämpas första gången vid den beskattning som verkställs för det skatteår som börjar under kalenderåret 2002.

E 13 LL (1973:12) om ... för begränsat skattskyldig

E 13 Landskapslag (1973:12) om kommunalskatt för begränsat skattskyldig

1 §. Den som enligt kommunalskattelagen (1993:37) för landskapet Åland är begränsat skattskyldig skall på i landskapet Åland förvärvat dividend, ränta, royalt, lön, pension och annan prestation som enligt landskapslagen (1997:32) om tillämpning i landskapet Åland av rikslagstiftningen om förskottsuppbörd är underkastad förskottsinnehållning betala kommunalskatt enligt de grunder och i den ordning som stadgas i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (FFS 627/1978). (1997/33)

Sker framdeles ändring i sagda lagstiftning, skall de ändrade stadgandena gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

E 14 Förordning (1978:66) om tillämpning av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet såvitt avser kommunalskatt i landskapet Åland

(FFS 1048/1978)

1 §. Sedan i Ålands landskapslagstiftning har utfärdats stadganden som avses i 23 § 3 mom. lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978), skall nämnda lag tillämpas även såvitt avser kommunalskatt i landskapet räknat från den 1 januari 1979.

Se Sk 132 SF.

2 §. Kommunerna inom landskapet Åland tillkommer såsom kommunalskattens andel 40 procent av avkastningen av den i 3 § lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet avsedda källskatt som har uppburits på inkomst som förvärvats i kommun inom landskapet.

I landskapslagstiftningen förutsatt fördelning av kommunalskattens andel mellan kommunerna i landskapet verkställs av [Åbo länsskatteverk] som betalar till kommunerna den andel som för varje halvår tillkommer dem, under påföljande september och mars månader i förhållande till invånarantalet enligt mantalsskrivningen för föregående år.

3 §. Gäller länsskatteverks beslut, genom vilket har förordnats att belopp som i källskatt uppburits för mycket skall återbetalas till den skattskyldige eller genom vilket uppbördsskyldig ålagts att erlagga skatt som icke uppburits eller skatt påförts den skattskyldige, eller [länsrätts] eller högsta förvaltningsdomstolens utslag, genom vilket någon förklarats skattskyldig eller genom vilket beloppet av skatt höjts eller sänkts eller genom vilket beskattningen annars rättats, skatt som utgår på inkomst som har förvärvats i kommun inom landskapet, skall avskrift av beslutet eller utslaget sändas till [Åbo länsskatteverk].

E 15 Landskapslag (1995:54) om kommunalbeskattning av delägare i utländska bassamfund

1 §. Tillämpningsområde

En andel av ett utländskt bassamfunds inkomst är skattepliktig inkomst för en allmänt skattskyldig i kommunalbeskattningen så som anges i denna lag.

2 §. Utländskt bassamfund

Med ett utländskt bassamfund avses i denna lag ett samfund i vilket en eller flera i kommunalbeskattningen allmänt skattskyldiga personer har bestämmanderätt och för vilket den verkliga nivån på inkomstbeskattningen i samfundets hemviststat är lägre än 3/5 av beskattningsnivån i landskapet för ett motsvarande samfund med hemvist här.

Utän hinder av bestämmelserna i 1 mom. anses inte som utländskt bassamfund

1) ett samfund vars inkomst enligt utredning huvudsakligen har influtit av industriell produktionsverksamhet eller rederiverksamhet som samfundet bedrivit i hemviststaten eller från prestationer betalda av ett sådant samfund inom en och samma koncern som avses i [1 kap. 2 § lagen om aktiebolag (FFS 734/1978)] vilket har hemvist i denna stat och där bedriver industriell produktionsverksamhet eller

2) ett samfund med vars hemviststat Finland har i kraft ett avtal för att undvika dubbelbeskattning vars bestämmelser blivit gällande i landskapet genom bifall av lagtinget till ikraftträdelseförfattningen, om samfundet enligt avtalet skall anses ha hemvist i denna stat och avtalet tillämpas på inkomst som samfundet erhåller, förutsatt att beskattningen av samfund i staten i fråga kan anses vara jämförbar med den beskattning av samfund som verkställs i landskapet.

De stater där beskattningen av samfund anses motsvara de förutsättningar som anges i 2 mom. 2 punkten bestäms genom landskapsförordning.

Se Aktiebolagslag (FFS 624/2006), Ft 103 FL I.

3 §. Bestämmanderätt

Bestämmanderätt som avses i 2 § 1 mom. i ett utländskt bassamfund anses föreligga om en eller flera i kommunalbeskattningen allmänt skattskyldiga personer direkt eller indirekt innehar sammanlagt minst 50 procent av samfundets kapital eller av det sammanlagda röstetal som aktierna eller andelarna i samfundet medför. Bestämmanderätt anses även föreligga om en eller flera i kommunalbeskattningen allmänt skattskyldiga personer har rätt till minst 50 procent av avkastningen av samfundets förmögenhet.

4 §. Skattepliktig inkomst

Skattepliktig inkomst är den andel av ett utländskt bassamfunds inkomst som svarar mot den skattskyldiges direkta och utländska indirekta ägoandel eller mot dennes ställning som förmånstagare, om den skattskyldige ensam eller tillsammans med personer inom samma intressesfär äger minst 10 procent av samfundets kapital eller i egenskap av förmånstagare är berättigad till en andel på minst 10 procent av avkastningen av samfundets förmögenhet.

Dividend eller annan vinstutdelning som delägare som avses i 1 mom. erhållit från ett utländskt bassamfund utgör skattepliktig inkomst endast till den del den överstiger det belopp som under samma skatteår eller de fem föregående skatteåren enligt 1 mom. har räknats som skattepliktig inkomst för delägaren.

5 §. Avdrag av förlust

En delägare som avses i 4 § 1 mom. kan avdra, från delägarens enligt denna lag beskattningsbara andel av det utländska bassamfundets inkomst, delägarens andel av samma samfunds förlust under de fem skatteår som följer efter förluståret allteftersom inkomst uppkommer.

6 §. Avräkning av utländsk skatt

Från kommunalskatten på inkomst som beskattas enligt denna lag avräknas beloppet av de statliga inkomstskatter som det utländska bassamfundet betalat på samma inkomst till den del beloppet inte har avräknats från annan skatt på inkomsten.

Om det utländska samfundet har hemvist i en stat med vilken Finland har i kraft ett avtal för att undvika dubbelbeskattning vars bestämmelser blivit gällande i landskapet genom bifall av lagtinget till ikraftträdelseförfattningen, avräknas enligt 1 mom. de skatter som enligt avtalet skulle avräknas till förmån för den skattskyldige om denna hade betalat dem. Med stöd av detta moment görs inga avräkningar för skatt som skall avräknas enligt avtalet, till den del som den överskrider det faktiska skattebelopp som bassamfundet har betalat.

7 §. Skyldighet att lämna uppgifter om utländska bassamfund

En skattskyldig som är en sådan delägare eller förmånstagare som avses i 4 § 1 mom. skall till sin skattedeklaration foga

- 1) en förteckning över direkta och utländska indirekta ägoandelar i utländska bassamfund,
- 2) en utredning över den skattskyldiges ställning som förmånstagare i ett utländskt bassamfund samt
- 3) en utredning över andra uppgifter som behövs för beräkning av inkomst som beskattas enligt denna lag samt över vinstutdelning från bassamfund, räkenskapsperiodens förlust och de i 6 § avsedda skatter som samfundet har betalat.

Om ett utländskt bassamfund är ett sådant dotterföretag för en skattskyldig som avses i [22 a § bokföringslagen (FFS 655/1973)] eller ett intresseföretag som avses i [22 c § bokföringslagen] skall den skattskyldige till sin skattedeklaration foga en bekräftad kopia av resultat- och balansräkningarna för det utländska samfundets räkenskapsperiod liksom även av balansräkningen för föregående räkenskapsperiod eller av motsvarande bokslutshandlingar. Av en handling på ett annat språk än svenska skall dessutom på anmodan lämnas en svenskspråkig översättning som gjorts av en auktoriserad translator eller annan kompetent person.

I annat fall än de som avses i 2 mom. skall den skattskyldige lämna de handlingar som avses i 2 mom. på anmodan, om inte den skattskyldige visar det vara sannolikt att det inte är möjligt att skaffa handlingen.

LF (1995:88) om ... delägare i utländska bassamfund **E 16**

8 §. Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 september 1995 och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för skatteåret 1995.

Inkomst som avses i 4 § 1 mom. och som baseras på en räkenskapsperiod eller ett kalenderår som utgått före denna lags ikraftträdande skall inte anses vara skattepliktig inkomst.

E 16 Landskapsförordning (1995:88) om de stater som avses i 2 § 3 mom. landskapslagen om kommunalbeskattning av delägare i utländska bassamfund

1 §. De stater som avses i 2 § 3 mom. landskapslagen om kommunalbeskattning av delägare i utländska bassamfund är:

Australien, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Canada, Danmark och Färöarna, Egypten, Estland, Filippinerna, Frankrike, Förenta Staterna, Grekland, Indien, Indonesien, Island, Israel, Italien, Japan, Kina, Kroatien, Lettland, Litauen, Luxemburg, Marocko, Nederländerna, Norge, Nya Zeeland, Polen, Republiken Korea, Rumänien, Ryssland, Slovenien, Spanien, Sri Lanka, Storbritannien, Sverige, Tanzania, Thailand, Tjeckien, Turkiet, Tyskland, Ukraina, Ungern, Zambia och Österrike.

Se E 15, Landskapslag (1995:54) om kommunalbeskattning av delägare i utländska bassamfund.

2 §. Denna förordning träder i kraft den 1 november 1995 och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för skatteåret 1995.

E 17 Landskapslag (1987:44) om bostadshusreservering vid kommunalbeskattningen

1 §. (1993/39) Samfund som avses i 3 § inkomstskattelagen (FFS 1535/1992) får vid kommunalbeskattningen från sin inkomst avdra en reservering som bildats för sådana vid kommunalbeskattningen avdragbara utgifter som föranleds av byggande, användning, underhåll, reparation och förbättring av samfundet tillhörigt bostadshus samt för underhåll och användning av tomt i anslutning till sådant bostadshus (bostadshusreservering).

Ett samfund får avdra en bostadshusreservering endast från annan inkomst än inkomst av näringsverksamhet eller jordbruk. Ett samfund vars huvudsakliga verksamhet grundar sig på ägande och besittning av en fastighet eller hyresverksamhet som grundar sig på ägande av fastighet får avdra en bostadshusreservering även från sin skattepliktiga inkomst av näringsverksamhet om samfundet har ett med stöd av [landskapslagen (1982:14) om stöd för bostadsproduktion, landskapslagen (1982:13) om stöd för bostadsförbättring eller landskapslagen (1982:17) om räntestödslån för förvärv av hyresbostäder] beviljat lån eller räntestöd för uppförande, ombyggnad eller anskaffning av bostäder. (1995/41)

E 18 LL (1994:50) om skattelättnader ... produktionsverksamhet

Landskapslagarna (1982:14), (1982:13) och (1982:17) har upphävts genom G 4, Landskapslag (1999:40) om bostadsproduktion.

2 §. I denna lag avses med bostadshus en byggnad i vilken minst hälften av lägenheternas area vid skatteårets utgång varaktigt används som bostad. Såsom bostadshus enligt denna lag anses inte en byggnad som ingår i en näringsidkares omsättningstillgångar. (1995/41)

En lägenhet i ett bostadshus anses vara varaktigt använd som bostad om den huvudsakligen är avsedd för detta ändamål och inte är i annan användning. En byggnad som börjat byggas för att varaktigt användas som bostad anses även vara varaktigt använd som bostad. (1995/41)

Med bostadshusets area avses ytan enligt de yttre måtten för samtliga våningar, källare och värmeisolerade vindsrum. I arean inräknas inte balkonger och skärmtak och inte heller utrymmen vilkas fria höjd understiger 160 cm.

3 §. (2002/48) En bostadshusreservering skall göras i samfunds bokföring senast vid fastställandet av bokslutet. Maximibeloppet för reserveringen är under skatteåret 68 euro per kvadratmeter av bostadshusets area. Om bostadshusreservering avser en yta som understiger 200 kvadratmeter eller om reserveringen understiger 3.500 euro är den inte avdragbar vid beskattningen.

4 §. En bostadshusreservering skall användas för täckande av utgifter som avses i 1 § inom tio skatteår räknat från utgången av det skatteår för vilket reserveringen har gjorts. En tidigare gjord bostadshusreservering skall användas före en senare gjord reservering. (1995/41)

Utgifter som täckts med en bostadshusreservering är inte avdragbara vid beskattningen.

Om en bostadshusreservering har använts för täckande av en utgift som vid beskattningen skulle avdras genom årliga avskrivningar, godkänns avskrivningarna endast i fråga om skillnaden mellan utgiften och det belopp som av bostadshusreserveringen använts för dess täckande.

5 §. Bildandet och användningen av en bostadshusreservering skall utredas tillräckligt specificerat i skattekärlationen.

6 §. En bostadshusreservering som inte använts under den tid som avses i 4 § 1 mom. räknas som inkomst för det skatteår under vilket reserveringen senast borde ha använts. (1992/16)

Upplöses samfundet eller äger det inte längre något bostadshus räknas bostadshusreserveringen som samfundets inkomst för det skatteår under vilket beslut om upplösning av samfundet fattas eller vid vars utgång samfundet inte längre äger något bostadshus. (1992/16)

Om bostadshus förstörs räknas bostadshusreservering som samfundets inkomst för det skatteår vid vars utgång samfundet inte längre äger den förstörda byggnaden eller andra bostadshus.

7 §. (1995/41) En bostadshusreservering beaktas inte som avdrag vid fastställande av förlust enligt kommunalskattelagen (1993:37) för landskapet Åland.

8 §. Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Ikraftträdelsebestämmelse (2002/48):

Denna lag träder omedelbart i kraft och tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för skatteåret 2002.

E 18 Landskapslag (1994:50) om skattelättnader för främjande av produktions- och turistföretagsverksamhet**1 §. Lagens syfte**

För främjande av produktionsverksamheten och turistföretagsverksamheten i landskapet Åland beviljas vid kommunalbeskattningen skattelättnader i enlighet med vad i denna lag stadgas.

2 §. Investeringar som berättigar till skattelättnad

Skattskyldig som bedriver näringsverksamhet och under åren 1994 - 1997

1) grundar ny produktionsinrättning eller nytt turistföretag eller

2) utvidgar sin produktionsinrättning eller sitt turistföretag eller förnyar dess maskinpark, anordningar eller inventarier så att

a) inrättningens produktionsförmåga eller produktionens förädlingsgrad väsentligt ökar eller

b) turistföretagets kapacitet väsentligt ökar eller dess kvalitetsnivå väsentligt stiger

får dra av anskaffningsutgiften för de anläggningstillgångar som anskaffats för den nya produktionsinrättningen eller det nya turistföretaget eller för utvidgande eller förnyande av produktionsinrättningen eller turistföretaget på det sätt som stadgas i denna lag.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas även på små och medelstora företag som bedriver näringsverksamhet och som under skatteåren 1998–1999 under de förutsättningar som anges i 1 mom. grundar en ny produktionsinrättning eller ett nytt turistföretag eller utvidgar sin produktionsinrättning eller sitt turistföretag. En höjd avskrivning får dock göras endast om företaget vid utgången av skatteåret är ett litet eller medelstort företag. Vad som bestäms i detta moment tillämpas dock inte på företag inom följande branscher:

- 1) förädling av jordbruksprodukter,
- 2) tillverkning av stål eller stålror,
- 3) framställning av konstfibrer,
- 4) tillverkning av bilar eller bildelar eller
- 5) tillverkning eller reparation av fartyg. (2003/19)

2a §. (1998/42) Små och medelstora företag

Med små och medelstora företag avses företag

1) som har mindre än 250 anställda,
2) som har en omsättning om högst 120 miljoner mark eller en balansomslutning om högst 60 miljoner mark samt

3) där ett eller flera företag som inte är små eller medelstora företag sammanlagt innehar mindre än 25 procent av kapitalet eller av det röstetal som aktierna eller andelarna medför.

Vid beräkandet av de belopp som avses i 1 mom. beaktas också antalet anställda, omsättningen och balansomslutningen i ett sådant företag där företagets andel av kapitalet eller det röstetal som aktierna eller andelarna medför direkt eller indirekt är minst 25 procent.

3 §. Definition av produktionsinrättning och turistföretag

I denna lag avses med produktionsinrättning

1) inrättning som industriellt tillverkar eller förädlar produkter samt

2) arbetsrörelse som huvudsakligen tillverkar eller förädlar produkter. (2003/19)

I denna lag avses med turistföretag

1) hotell, motell, pensionat, stugbyrörelse, campingrörelse, vandrarhem, gästhem och annan därmed jämförlig härbärgeringsrörelse,

2) förplägnadsrörelse som ägaren till en härbärgeringsrörelse bedriver i samband med denna samt

3) härbärgeringsrörelse som bedrivs i samband med jordbruk, om verksamheten utgör en från jordbruket fristående rörelse.

4 §. Anläggningstillgångar som skattelättnaden gäller

I denna lag avses med produktionsinrättnings anläggningstillgångar förslitning underkastade lösa anläggningstillgångar samt byggnad och konstruktion som används som fabrik, verkstad, kraftstation eller lager eller för annat ändamål som direkt ansluter sig till produktionsinrättningens verksamhet.

I denna lag avses med turistföretags anläggningstillgångar förslitning underkastade lösa anläggningstillgångar samt byggnad eller konstruktion som används för ändamål som direkt ansluter sig till turistföretagets verksamhet.

5 §. Höjd avskrivning

Med avvikelser från vad som stadgas i 30 och 34 §§ lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (FFS 360/1968), som enligt landskapslagen (1993:42) om kommunalskatt för näringsverksamhet skall tillämpas vid beräkningen av resultatet av näringsverksamhet i kommunalbeskattningen, får skattskyldig från anskaffningsutgiften för sådana anläggningstillgångar som avses i 2 § vid beskattningen för det skatteår under vilket anläggningstillgångarna tas i bruk samt för de två följande skatteåren dra av högst det med 50 procent höjda beloppet av maximivskrivningen enligt bestämmelserna i landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet.

Avskrivning som avses i 1 mom. får inte göras på anskaffningsutgiften för sådana anläggningstillgångar för vilka avskrivning gjorts med stöd av [landskapslagen (1993:110) om temporärt höjda avskrivningar i kommunalbeskattningen på produktiva investeringar].

Se Sk 112 SF och E 6, Landskapslag (1993:42) om kommunalskatt vid näringsverksamhet.

6 §. (1996/52) Verksamhetsöverlåtelse

Skattskyldig, till vilken verksamhet överförs i enlighet med 52d § lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet som enligt 1 § landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet skall tillämpas

vid beräkningen av resultatet av näringsverksamhet vid kommunalbeskattningen och som fortsätter verksamhet som modersamfundet tidigare bedrivit, får vid beskattningen dra av anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar som hör till den verksamhet som överförs till den skattskyldige att bedriva som om skattskyldig själv hade gjort en i 2 § nämnd investering. Med modersamfund avses vad som är modersamfund i enlighet med 2 § 1 eller 2 mom. landskapslagen (1989:23) om koncernbidrag vid beskattningen.

Se E 10, Landskapslag (1989:23) om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen.

7 §. Bestämmelser om bokföring och deklarationskyldighet

För att avskrivningar enligt denna lag skall kunna dras av vid beskattningen måste anskaffningsutgiften för anläggningstillgångarna ha dragits av såsom avskrivningar på samma sätt i den skattskyldiges bokföring. Anskaffningsutgiften för de anläggningstillgångar som skattelättnaden gäller och de avskrivningar som gjorts på utgiften skall specificeras så tydligt i bokföringen att de lätt kan särskiljas från andra utgifter. För verkställandet av beskattningen skall den skattskyldige lämna sådan utredning som behövs för beviljande av skattelättnaden.

8 §. Ikraftträdelsebestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994.

Denna lag tillämpas vid kommunalbeskattningen för skatteåren 1994–2003. (2003/19)

E 19 Landskapslag (1982:18) angående tillämpning vid kommunalbeskattningen av lagen om skattelättnader för sjöfarten

1 §. Lagen den 18 juni 1981 om skattelättnader för sjöfarten (FFS 433/1981) och med stöd av densamma utfärdade bestämmelser skall, förutom vad i lagens 12 § är föreskrivet, såsom i denna lag stadgas äga tillämpning vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland. Avdrag för isavgiftsklass får, med avvikelser från vad i lagens 6 § är föreskrivet, göras även då fråga är om i paragrafen avsett fartyg som beställts utomlands samt, med särskilt tillstånd av [landskapsstyrelsen], då fråga är om i paragrafen avsett fartyg som anskaffats begagnat och vars ålder då det anskaffades inte översteg tio år. Från anskaffningsutgiften för begagnat fartyg samt fartyg som beställts under åren 1994 - 1998 får avdraget göras under det år då fartyget tagits i bruk och under de därpå följande tre skatteåren. (1997/62)

Skattskyldig har rätt att årligen från inkomst av redirörelsen avdra medel som reserverats för klassificering av fartyg med en nettodräktighet av minst 19 registerton, likväl inte till högre belopp än vad skäliga kan antas vara erforderligt vid årlig avsättning för nämnda ändamål och med iakttagande av att klassificeringsreservering som inte använts för täckande av klassificeringsutgifter skall bokföras såsom inkomst under det skatteår då klassificeringen utfördes, fartyg-

E 20 LL (1977:19) om skattelättnader ... allmännyttiga samfund ...

get överläts eller förlusten av fartyget konstaterades (klassificeringsreservering). (1993/44)

1a §. Skattskyldig har rätt att från inkomsten av rederirörelsen dra av beloppet av reservering som han gjort i sina bokslut för åren 1994 - 1998 (*fartygsanskaffningsreservering*). (1997/62)

Fartygsanskaffningsreservering som avses i 1 mom. eller del därav skall användas för täckande av anskaffningsutgiften för fartyg på minst 19 registerton eller, till den delen anskaffningsutgiften inte har använts för täckande av anskaffningsutgiften för fartyg, bokföras såsom inkomst senast det femte skatteåret efter det skatteår då reserveringen gjordes. Med reserveringen täckt anskaffningsutgift för fartyg eller del av sådan anskaffningsutgift är inte avdragsgill utgift.

Skattskyldig som med stöd av 2 mom. använt fartygsanskaffningsreserveringen för anskaffning av fartyg skall till sin skattedeklaration foga utredning om fartygsanskaffningsreserveringens användning för täckande av anskaffningsutgiften för fartyget, avskrivningar på anskaffningsutgiften för skatteåret samt om den oavskrivna anskaffningsutgiften för fartyget vid skatteårets utgång.

2 §. De förvaltningsuppgifter som enligt lagen om skattelättnader för sjöfarten ankommer på finansministeriet och länsskatteverk skall då fråga är om kommunalbeskattningen handhas av [landskapsstyrelsen]. (1986/39)

Hänvisningen i lagens 2 § till 30 § lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (FFS 360/1968) skall i landskapet avse 30 § landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet.

3 §. Lagen om skattelättnader för sjöfarten och med stöd av densamma utfärdade bestämmelser skall tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar i nämnda författningar, skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

4 §. Denna lag tillämpas vid de kommunalbeskattningar som verkställs för åren 1981-1995. Likväl tillämpas 6 § lagen om skattelättnader för sjöfarten även vid de kommunalbeskattningar som verkställs för åren 1996-1999 och i fråga om fartyg som skaffats begagnat eller nytt fartyg som beställts under åren 1994-2000 även vid de kommunalbeskattningar som verkställs för åren 2000-2005 och bestämmelserna i den nämnda lagens 7-11 §§ vid de kommunalbeskattningar som verkställs för åren 1996-1998, med de avvikelser som följer av denna lag samt bestämmelserna i 1a § denna lag vid de kommunalbeskattningar som verkställs för åren 1996-2003. (2003/20)

En klassificeringsreservering som inte har använts före utgången av år 1995 anses såsom skattepliktigt inkomst för år 1995. En fartygsanskaffningsreservering som inte har använts före utgången av år 1998 anses såsom skattepliktigt inkomst för år 1998, dock så att i 1a § nämnd fartygsanskaffningsreservering

som inte har använts före utgången av år 2003 anses såsom skattepliktigt inkomst för år 2003.

E 20 Landskapslag (1977:19) om skattelättnader vid kommunalbeskattningen för allmännyttiga samfund som bedriver samhällligt betydelsefull verksamhet

1 §. Inkomst som enligt kommunalskattelagen (1993:37) för landskapet Åland är skattepliktigt för ett allmännyttigt samfund som bedriver samhällligt betydelsefull verksamhet kan förklarar helt eller delvis skattefri vid kommunalbeskattningen i enlighet med vad i denna lag stadgas. För inkomst av fastighet får skattefrihet beviljas endast i det fall som anges i 2 mom. (1993/40)

Inkomst av fastighet som enligt i 1 mom. angivna lag är skattepliktig kan förklarar skattefri endast i det fall att fastigheten huvudsakligen använts till allmänt eller allmännyttigt ändamål.

2 §. Skattelättnad enligt denna lag beviljas av [landskapsstyrelsen] för högst fem skatteår i sänder. Skattelättnad får beviljas endast om lättnaden kan anses berättigad i anseende till den fördel samfundets verksamhet medför för samhället. Ytterligare skall det beaktas huruvida beviljande av skattelättnad för viss av samfundet bedriven affärsverksamhet innebär förfång som inte är ringa för näringsidkare som bedriver motsvarande verksamhet. (1990/38)

Om så befinnes nödvändigt kan [landskapsstyrelsen] fastställa villkor, vilka skall iakttagas för att vederbörande samfund skall bibehålla sin rätt till skattelättnad.

3 §. Allmännyttigt samfund kan anses bedriva samhällligt betydelsefull verksamhet om dess egentliga syftemål är att bedriva politisk, social eller annan verksamhet som fyller väsentliga behov i samhället, såvida denna verksamhet omfattar hela landskapet eller annars är av omfattande art och vunnit stadgade former samt är bestående.

Är verksamhet som bedrivs av organisation, vilken bildas av samfund vilka bör anses såsom särskilda skattskyldiga, samhällligt betydelsefull på i 1 mom. avsett sätt, kan vid prövning av förutsättningarna för beviljande av skattelättnad för vart och ett samfund beaktas hela organisationens verksamhet, om detta med hänsyn till organisationens karaktär och samfundets ställning i organisationen är motiverat.

4 §. Skattelättnad enligt denna lag skall sökas skriftligen inom fyra månader från utgången av det skatteår för vilket befrielse söks. Till ansökan skall fogas erforderlig utredning. Sökanden är dessutom skyldig att på anfordran lämna de tilläggsuppgifter och utredningar som till äventyrs är behövliga. (1990/38)

Innan beslut fattas beträffande ansökan om skattelättnad skall kommunstyrelsen i sökandens hemkommun beredas tillfälle att avgiva utlåtande över ansökan. Är en väsentlig del av sökandens verksamhet förlagd till annan kommun än hemkommunen, kan även denna kommuns styrelse beredas tillfälle att avgiva utlåtande.

Ansökan om skattelättnad skall behandlas i brådskande ordning och om möjligt avgöras inom sex månader, räknat från dagen då den inlämnades.

5 §. [Landskapsstyrelsen] skall, räknat från den tidpunkt den bestämmer, helt eller delvis återtaga skattelättnad som beviljats samfund

1) om det befinnes att samfundets karaktär ändrats så, att det icke längre kan anses vara i denna lag avsett allmännyttigt samfund,

2) om karaktären av den verksamhet samfundet bedriver ändrats så, att skattelättnad därför ej kan beviljas enligt denna lag, eller

3) om samfundet underlåtit att iakttaga i 2 § 2 mom. angivna villkor.

Innan beslut om återtagande av skattelättnad fattas skall det berörda samfundet beredas tillfälle att yttra sig i ärendet.

6 §. Med stöd av denna lag beviljad skattelättnad befriar ej samfund från deklarationsskyldighet som det utan lättnad skulle ha i enlighet med [beskattningsslagen (FFS 482/1958)].

Samfund som beviljats skattelättnad enligt denna lag, är skyldigt att så upplägga sin bokföring, att därav framgår den inkomst, för vilken skattelättnad beviljats.

7 §. Vid tillämpningen av denna lag skall [beskattningsslagens] straffbestämmelser och bestämmelser om tystnadsplikt samt i tillämpliga delar även andra bestämmelser i [beskattningsslagen] iakttagas.

8 §. Närmare bestämmelser angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

9 §. Denna lag tillämpas första gången på den beskattning som skall verkställas för år 1976.

Utän hinder av stadgandet i 4 § 1 mom. kan skattelättnad för det skatteår, som utgår under år 1976 sökas senast före utgången av mars månad år 1977.

E 21 Landskapslag (1984:4) om avdrag vid kommunalbeskattningen för amortering på studielån

1 §. Skattskyldig fysisk person som är stadigvarande bosatt i landskapet äger rätt att i enlighet med vad i denna lag är föreskrivet från sin beskattningsbara inkomst vid kommunalbeskattningen göra ett avdrag för amortering på studielån (studielåneavdrag).

Med studielån avses i denna lag av kreditinrättning beviljat lån för vilket Ålands arbetsmarknads- och studieservicemyndighet, landskapsregeringen eller studiestödsnämnd som tillsatts av landskapsstyrelsen beviljat landskapsborgen och räntestöd enligt landskapslagen (1972:48) om studiestöd eller landskapsborgen enligt landskapslagen (1995:94) om studiestöd och som lyfts för studier som har inletts före den 1 augusti 2005. (2006/103)

2 §. Som studielåneavdrag får avdras det belopp vilket den skattskyldige till kreditinrättning erlagt som

LL (1984:4) om avdrag ... amortering på studielån **E 21**

amortering på studielån. Avdraget får dock utgöra högst 500 euro per kalenderår. (2002/49)

Studielåneavdraget får göras för amorteringar som erlagts under det kalenderår under vilket kapitaliseringen av räntan har upphört och under de följande fyra kalenderåren när amortering görs. Avdraget får göras från den beskattningsbara inkomsten det år under vilket amorteringar erlagts. Studielåneavdraget beviljas för högst fem år för en och samma skattskyldig. (2006/103)

3 §. (2002/49) På ansökan av kommun kan landskapsregeringen, om kommunen har låg skattekraft, sänka övre gränsen för det i 2 § nämnda avdraget till lägst 250 euro.

4 §. Landskapsregeringen utfärdar närmare anvisningar rörande tillämpningen av denna lag.

5 §. Denna lag tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för år 1983.

Den som före denna lags ikraftträdande påbörjat amortering på studielån får göra i lagen avsett avdrag högst under fem år minskat med det antal år under vilka amortering skett före lagens ikraftträdande.

Ikraftträdelsebestämmelse (2006/103):

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid den beskattning som verkställs för år 2007.

E 22 Landskapslag (1997:38) om tillämpning i landskapet Åland av rikslagstiftningen om beskattningsförfarande

1 §. Tillämpningsområde

Lagen om beskattningsförfarande (FFS 1558/1995) och förordningen om beskattningsförfarande (FFS 1579/1995) och med stöd av dessa utfärdade bestämmelser skall tillämpas i landskapet vid verkställigheten av kommunalbeskattningen samt vid fastställandet av skogsvårdsavgift, med beaktande av de avvikelser och särskilda bestämmelser som följer av denna lag.

De i 1 mom. nämnda författningarna och de med stöd av dem utfärdade bestämmelserna skall tillämpas sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar i författningarna eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

Se Sk 301 och 302 (FFS 763/1998) SF.

2 §. Skötseln av förvaltningsavgifter

De förvaltningsavgifter som enligt lagen och förordningen om beskattningsförfarande eller som enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av dem ankommer på statens myndigheter skall i landskapet handhas av [landskapsstyrelsen], om dessa avgifter enligt 23 § självstyrelselagen ankommer på landskapet.

3 §. Skattetagarkommun

Kommunalskatt, som begränsat skattskyldig skall betala på inkomst som härrör från landskapet, beta-

E 23 F (1997:72) om kommunalbeskattningen

las till den kommun där den skattskyldige förvärvat största delen av inkomsten.

Kommunalskatt som skattskyldiga samfund och samfälliga förmåner skall betala fördelas mellan kommunerna enligt kommunalskattelagen (1993:37) för landskapet Åland.

Se E 5, Kommunalskattelag (1993:37) för landskapet Åland.

4 §. Dubbelbeskattning

Inkomst, som skattskyldig hemmahörande i landskapet förvärvat i riket samt inkomst som skattskyldig hemmahörande i riket förvärvat i landskapet och som beskattas i kommunalbeskattningen där, kan [landskapsstyrelsen] på ansökan och på de villkor [landskapsstyrelsen] bestämmer helt eller delvis befria från kommunalskatt som debiterats på motsvarande inkomst här, efter det att behörig riksmyndighet helt eller delvis har nekat befrielse från motsvarande skatt som debiterats på inkomsten i riket.

Om ovan i 1 mom. nämnda dubbelbeskattning har konstaterats kan [landskapsstyrelsen] på ansökan och på de villkor [landskapsstyrelsen] bestämmer bevilja uppskov med betalning av kommunalskatt.

Ändring i beslut som fattats med stöd av denna paragraf får inte sökas genom besvär.

5 §. Deklarationsskyldighet för samfund med hemkommun i riket

Skattskyldiga samfund som har hemkommun i riket skall i skattedeklarationen uppge de skattepliktiga inkomster som härrör från landskapet samt de avdragbara utgifterna för inkomsternas förvärvande.

6 §. Kostnaderna för verkställandet av kommunalbeskattningen

Kommunerna är skyldiga att betala kostnaderna för verkställandet av kommunalbeskattningen till den myndighet som verkställer kommunalbeskattningen enligt de grunder lagen om skatteförvaltningen (FFS 1557/1995) anger för kommun.

Se Sk 308 SF.

7 §. Lagens ikraftträdande och tillämpning

Denna lag träder omedelbart i kraft och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för skatteåret 1996.

Genom denna lag upphävs landskapslagen (1959:21) om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland.

Med undantag av bestämmelsen i 1 mom.

1) skall vad som i landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland stadgats om skatteklassificering, sökande av ändring i skatteklassificering och fastställande av intäktsgrunder för skogsbruk iaktas vid beskattningar som skall verkställas för skatteåret 1996 och senare,

2) skall samfundsränta räknas vid den beskattning som skall verkställas för skatteåret 1996, med avvikelser från bestämmelserna i 41 § lagen om beskattningsförfarande, tidigast från den 1 november 1996,

3) skall 2 och 3 kap. samt 33 §, 36 §, 49 §, 65 och 87 §§ lagen om beskattningsförfarande tillämpas vid den beskattning som skall verkställas för skatteåret 1995 samt

4) får i beslut om förlust som fastställts för skatteåret 1995 eller tidigare skatteår i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande sökas ändring senast den 31 december 2000.

Hänvisas i landskapslagstiftningen till beskattningslagen skall motsvarande bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande tillämpas.

E 23 Förordning (1997:72) om verkställandet av kommunalbeskattningen i landskapet Åland

(FFS 860/1997)

1 §. De förvaltningsuppgifter som enligt lagstiftningen om beskattningsförfarandet och lagstiftningen om förskottsuppbörd ankommer på Ålands [landskapsstyrelse] skall handhas av rikets skatteförvaltning.

Se E 22, Landskapslag (1997:38) om tillämpning av rikslagstiftningen om beskattningsförfarande och E 24, Landskapslag (1997:32) om tillämpning av rikslagstiftningen om förskottsuppbörd.

2 §. Kommunerna i landskapet Åland tar del i kostnaderna för verkställandet av beskattningen på det sätt som anges i landskapslag.

Landskapet svarar för de kostnader som orsakas av särdrag i lagstiftningen om kommunalbeskattning i landskapet i enlighet med vad [landskapsstyrelsen] och skattestyrelsen överenskommer. En överenskommelse skall årligen ingås om landskapets kostnadsansvar under därpå följande kalenderår.

3 §. Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1997.

Överenskommelse om kostnaderna för verkställande av kommunalbeskattningen för år 1997 ingås i samband med överenskommelsen om kostnaderna för beskattningen för år 1998.

E 24 Landskapslag (1997:32) om tillämpning i landskapet Åland av rikslagstiftningen om förskottsuppbörd**1 §. Tillämpningsområde**

Lagen om förskottsuppbörd (FFS 1118/1996) och förordningen om förskottsuppbörd (FFS 1124/1996) och med stöd av dem utfärdade bestämmelser ska tillämpas i landskapet vid verkställande av kommunalbeskattningen med beaktande av de avvikelser och särskilda bestämmelser som följer av denna lag. (2008/95)

De i 1 mom. nämnda författningarna och de med stöd av dem utfärdade bestämmelserna skall tillämpas sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar i författningarna eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

Se Sk 201 och 202 SF.

1 § 1 mom. har ändrats. Den tidigare lydelsen är:

Lagen om förskottsuppbörd (FFS 1118/1996) och förordningen om förskottsuppbörd (FFS 1124/1996) och med stöd av dem utfärdade bestämmelser skall tillämpas i landskapet vid verkställande av kommunalbeskattningen med beaktande av de avvikelser och särskilda bestämmelser som följer av denna lag. Dessutom tillämpas lagen om temporär befrielse från betalning av förskottsinnehållning som verkställs av sjöarbetsinkomst från vissa passagerarfartyg (FFS 625/2004) vid verkställande av förskottsinnehållning i landskapet. (2004/53)

2 §. Skötseln av förvaltningsuppgifter

De förvaltningsuppgifter som enligt lagen och förordningen om förskottsuppbörd eller som enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av dem ankommer på statens myndigheter skall i landskapet handhas av landskapsregeringen, om dessa uppgifter enligt 23 § självstyrelselagen ankommer på landskapet.

3 §. Lagen om beskattningsförfarande

På influtna förskottsbelopp tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande (FFS 1558/1995).

Se Sk 301 SF.

4 §. Ikraftträdande och tillämpning

Denna lag träder i kraft den 1 april 1997.

Genom denna lag upphävs landskapslagen (1959:27) den 16 december 1959 om tillämpning av lagen om förskottsuppbörd i landskapet Åland.

Bestämmelserna om arbetsgivarens deklara-tions-skyldighet i den tidigare lagen om förskottsuppbörd (FFS 418/1959) tillämpas 1997 på 1996 års förskottsuppbörd. Den tidigare lagens bestämmelser om ut-givande av förskottsinnehållningsbevis och fogande av det till skattedeklarationen tillämpas vid beskattningarna för 1996 och 1997.

Bestämmelserna i 39 § 3 mom. lagen om förskottsuppbörd tillämpas första gången på de debiteringsbeslut som fattas 1998. På grundval av tidigare motsvarande beslut återbärs förskottsinnehållning vid behov efter ansökan.

Skatteförhöjning enligt 44 § 4 mom. lagen om förskottsuppbörd kan påföras med anledning av en försum-melse av deklara-tionsskyldigheten som inträffat efter att lagen trätt i kraft.

Rättelseyrkande enligt 48 § lagen om förskottsuppbörd skall framställas även när ändring söks i ett beslut som har fattats före ikraftträdandet. Rättelseyrkande skall dock inte framställas, om beslut redan har meddelats med anledning av rättelseyrkandet eller besväret.

Bestämmelserna i 56 och 57 §§ lagen om förskottsuppbörd tillämpas även på dröjningsränta och restavgift som avses i lagen om dröjningsränta och restavgift.

Hänvisas i annan landskapslagstiftning till den tidigare lagen om förskottsuppbörd skall motsvarande bestämmelser i lagen om förskottsuppbörd tillämpas.

Ikraftträdelsebestämmelse (2004/53):

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången på den förskottsinnehållning som verkställs av löner som utbetalas år 2005.

Ikraftträdelsebestämmelse (2008/95):

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2008.

E 25 Landskapslag (1996:50) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om skattetillägg och förseningsränta

1 §. Vid försum-melse att inom utsatt tid er-lägga kom-munalskatt eller skogs-vårdsavgift eller förskott därpå skall, med i denna lag angivna avvikelser, lagen den 18 december 1995 om skattetillägg och försenings-ränta (FFS 1556/1995) äga tillämpning i landskapet Åland.

Om den i 1 mom. nämnda lagen ändras skall änd-ringarna tillämpas i landskapet från den tidpunkt då de träder i kraft i riket, såvitt inte annat följer av be-stämmelserna i denna lag.

Se Sk 606 SF.

2 §. Hänvisas i den i 1 § nämnda lagen till bestä-melser i rikslagstiftningen, vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen, skall hänvisningarna anses avse bestämmelserna i landskapslagstiftningen.

3 §. Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

4 §. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

Genom denna lag upphävs landskapslagen (1977:11) den 4 mars 1977 om tillämpning i landska-pet Åland av lagen om dröjningsränta och restavgift på skatt.

E 26 Landskapslag (2007:23) om grunderna för avgifter till Ålands hälso- och sjukvård

1 §. Tillämpningsområde

I denna lag regleras grunderna för de avgifter som upp-bärs av Ålands hälso- och sjukvård. Lagen gäller dock inte avgifter inom miljöhälsovården och heller inte priset på tjänster som Ålands hälso- och sjukvård säljer.

2 §. Högsta avgift

Avgiften för en tjänst får vara högst lika stor som kostnaden för produktionen av tjänsten.

3 §. Avgiftsfria tjänster

Följande tjänster är avgiftsfria:

- 1) besök inom den psykiatriska öppenvården,
- 2) skolhälsovård, barn- och mödrhälsövård samt livmoderhalscancerscreening,
- 3) läkarbesök för bedömning av om patienten skall tas in för vård oberoende av dennes vilja,
- 4) hembesök som sker helt på läkarens eller vård-personalens initiativ,
- 5) undersökning och behandling av allmänfarliga smittsamma sjukdomar samt HIV-infektion, gonorré och klamydiainfektion som överförs sexuellt.

Landskapsregeringen kan besluta om grunder för när en tjänst som enligt denna lag är avgiftsbelagd skall vara avgiftsfri för användaren.

4 §. Högkostnadsskydd

Som högkostnadsskydd gäller att en person under ett kalenderår betalar avgifter till ett belopp om högst

E 26 LL (2007:23) om grunderna för avgifter till ÅHS

300 euro sammanlagt (*kostnadstak*) för tjänster som omfattas av skyddet. För personer under 18 år och över 65 år är kostnadstaket 125 euro för ett kalenderår. Det lägre kostnadstaket tillämpas till och med det kalenderår då personen fyller 18 år samt från och med det kalenderår som följer efter det år då personen fyllt 65 år.

Högekostnadsskyddet omfattar patientavgifter för öppenvårdsbesök, dagkirurgi, kortvarig institutionsvård, rehabilitering och fysioteri samt hyra för utlåning av hjälpmedel. När det gäller dygnsavgifter omfattas dock bara tilläggsdelen av högekostnadsskyddet, men landskapsregeringen kan besluta att inte heller grunddelen skall uppbäras efter att kostnadstaket överskridits. Avgifter för intyg och utlåanden kan även omfattas av högekostnadsskyddet enligt vad landskapsregeringen bestämmer.

Om en person under kalenderåret har betalat avgifter till ett belopp som överskrider kostnadstaket har han eller hon rätt att få tillbaka den överstigande delen. Om krav på återbetalning inte har ställts före utgången av kalenderåret efter det år då kostnadstaket överskreds går personen miste om sin rätt till återbetalning. Om det på grund av en myndighets eller ett försäkringsbolags beslut eller på grund av en ändringsansökan blir klart först efter uppföljningsåret om avgifterna omfattas av högekostnadsskyddet eller inte, skall kravet på återbetalning ställas inom ett år från det beslutet har meddelats eller beslut med anledning av besvär har vunnit laga kraft.

5 §. Långvarig institutionsvård

Institutionsvård som beräknas pågå eller har pågått längre än tre månader är att betrakta som långvarig institutionsvård.

Avgiften för långvarig institutionsvård (*långvårdsavgiften*) fastställs enligt patientens betalningsförmåga. Avgiften får uppgå till högst ett belopp som motsvarar 80 procent av patientens månadsinkomst. Patienten måste dock alltid till sitt förfogande ha minst 80 euro i månaden.

Om den som är i långvarig institutionsvård omedelbart innan institutionsvården inlett har levt i gemensamt hushåll i äktenskap eller under äktenskapsliknande förhållanden och hans eller hennes månadsinkomst är större än makans eller makens månadsinkomst, fastställs långvårdsavgiften på basis av makarnas sammanräknade månadsinkomst. Avgiften får uppgå till högst ett belopp som motsvarar 40 procent av den sammanräknade månadsinkomsten. Den som får institutionsvård måste dock alltid till sitt förfogande ha minst 80 euro i månaden. Om båda makar som avses i detta moment är i långvarig institutionsvård fastställs avgiften enligt vad som anges i 2 mom.

Långvårdsavgift debiteras från och med den första hela kalendermånaden som patienten är i långvarig institutionsvård. Avgiften fastställs tillsvidare. Den skall justeras om betalningsförmågan har förändrats väsentligt, om det är uppenbart att de förhållanden som skall beaktas när avgiften fastställs har förändrats eller om avgiften visar sig vara felaktig. En avgift som fastställts på grund av uppenbart felaktiga

uppgifter från användaren kan rättas retroaktivt för högst ett år.

6 §. Avgiftsgrundande inkomster

Långvårdsavgiften fastställs med månadsinkomsten som grund. Varierar månadsinkomsterna fastställs avgiften med den genomsnittliga månadsinkomsten under föregående år som grund. Såsom inkomster beaktas inkomsterna efter förskottsinnehållning och förskottsbetalning samt skattefria inkomster enligt vad som bestäms i denna paragraf.

Förutom löneinkomster beaktas pensioner och med dem jämförbara förmåner, livräntor samt förmån som skall betalas i pengar och som i samband med överlåtelse av en fastighet har förbehållits för viss tid eller på livstid (sytning) samt andra fortlöpande personliga inkomster samt nettoinkomster av kapital och annan egendom, såsom ränte-, dividend- och hyresinkomster.

Såsom inkomster beaktas även kapitalinkomst- och förvärsinkomstandelar av jordbruk och näringsverksamhet som har fastställts vid den senast slutförda beskattningen samt skattskyldigs andel av en sammanslutnings inkomst. Nämnda inkomster kan, i jämförelse med den inkomst som den senast slutförda beskattningen visar, justeras med de procenttal som skattestyrelsen årligen fastställer i sitt beslut om den inkomst som skall läggas till grund för förskott.

Såsom inkomster beaktas inte:

- 1) barnbidrag,
- 2) vårdbidrag för barn i enlighet med lagstiftningen om vårdbidrag för barn,
- 3) vårdbidrag för pensionstagare som betalas i anslutning till folkpension,
- 4) barnförhöjning som betalas i anslutning till folkpension,
- 5) bostadsbidrag,
- 6) handikappbidrag,
- 7) utbetalning av olycksfallsförsäkring med anledning av sjukvårds- och undersökningskostnader,
- 8) understöd som betalas med anledning av fullgörande av civil eller militär värnplikt,
- 9) fronttillägg som betalas i anslutning till folkpension,
- 10) studiestöd,
- 11) stöd för rehabilitering, inklusive sysselsättningspenning och reseersättning som betalas som utkomststöd,
- 12) stöd som betalas i samband med uttagning till och deltagande i sysselsättningsfrämjande utbildning,
- 13) stipendier och andra understöd som betalas för studier, praktik eller annan kompetenshöjande verksamhet,
- 14) underhållsbidrag eller underhållsstöd som betalas till ett minderårigt barn till patienten eller, om avgiften bestäms på basis av makarnas sammanlagda inkomster, till ett minderårigt barn till patientens make,
- 15) inkomster och därmed jämförbara inkomster ingående förhöjningar som beror på försörjningsplikt eller

16) andra motsvarande understöd eller ersättningar för kostnaderna för familjevård eller stöd för vård av barn i hemmet.

7 §. *Avdrag från inkomsterna*

Innan långvårdsavgiften fastställs skall från patientens inkomster dras av:

1) de fastställda underhållsbidrag som skall betalas av honom eller henne,

2) andra motsvarande kostnader som följer av hans eller hennes faktiska familjeförhållanden samt

3) förmån som av honom eller henne skall betalas i pengar och som i samband med överlåtelse av en fastighet har förbehållits för viss tid eller på livstid (synting).

Avdrag enligt 1 mom. 1 punkten görs dock inte om den som är mottagare av underhållsbidraget är maka eller make till den som betalar underhållsbidraget och makarna har levt i gemensamt hushåll omedelbart innan institutionsvården inleddes.

8 §. *Avgift enligt betalningsförmåga*

Landskapsregeringen kan besluta att även andra avgifter än långvårdsavgiften skall uppbäras enligt användarens betalningsförmåga. Avgiften fastställs då enligt de grunder som anges i 5 § 2 och 4 mom. samt 6 och 7 §§. Landskapsregeringen kan därutöver besluta att avgiften skall fastställas med beaktande av att den som saken gäller lever i gemensamt hushåll i äktenskap eller äktenskapsliknande förhållanden, att det finns minderåriga barn i samma hushåll, andra av personens faktiska familjeförhållanden beroende faktorer som påverkar betalningsförmågan eller den underhållsskyldighet som avses i lagen om underhåll för barn (FFS 704/1975).

9 §. *Avgift för uteblivet besök*

Landskapsregeringen kan besluta att en särskild avgift skall uppbäras av den som på förhand reserverat mottagningstid men utan godtagbar orsak underlåtit att komma till mottagningen på den reserverade tiden. Avgiften kan uppbäras även i fråga om en tjänst som annars skulle vara avgiftsfri.

10 §. *Efterskänkande och nedsättning av avgift*

Ålands hälso- och sjukvård kan besluta att en avgift skall efterskänkas eller nedsättas till den del förutsättningarna för patientens eller dennes familjs försörjning eller förverkligandet av patientens lagstadgade försörjningsplikt äventyras av att avgiften tas ut. Myndigheten kan även besluta att en avgift skall efterskänkas eller nedsättas om det är befogat med beaktande av vårdsynpunkter.

11 §. *Avgift för vård som ersätts enligt den lagstadgade olycksfallsförsäkringen och trafikförsäkringen*

Bestämmelser om fastställande av avgifter för vård vars kostnader skall ersättas inom ramen för olycksfalls- och trafikförsäkringen finns i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (FFS 734/1992). Sådana avgifter omfattas inte av högkostnadsskyddet.

Se So 713 FL II.

12 §. (2007/78) *Avgift för den som inte är bosatt i landskapet*

Avgifter och ersättningar som uppbärs av den som inte har hemort på Åland kan fastställas på andra grunder än de som anges i denna lag, om inte något annat följer av internationella avtal som är bindande för landskapet. Vid fastställandet tillämpas landskapslagen (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet, dock så att avgiften för en tjänst får vara högst lika stor som kostnaden för produktionen av tjänsten.

Se E 2, Landskapslag (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet.

13 §. *Sökande av ändring*

Ändring i ett beslut som fattats av en tjänsteinnehavare får inte sökas genom besvär. Om den betalningskyldige är missnöjd med ett sådant beslut kan han eller hon begära rättelse av beslutet i enlighet med 14 § 1 mom. landskapslagen (1993:60) om hälso- och sjukvården.

Ändring i beslut som fattats med anledning av rättelseyrkande söks genom besvär hos Ålands förvaltningsdomstol inom 30 dagar från delfäendet. Besvär kan inom nämnda tid även inlämnas till Ålands hälso- och sjukvård, som sänder dem till förvaltningsdomstolen. I Ålands förvaltningsdomstols utslag får ändring inte sökas genom besvär.

Se K 1, Landskapslag (1993:60) om hälso- och sjukvården.

14 §. *Uppbörd och indrivning av avgifter*

När det gäller uppbörd och indrivning av avgifter som avses i denna lag tillämpas 7 och 8 §§ landskapslagen (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet.

Se E 2, Landskapslag (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet.

15 §. *Ikraftträdande*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

E 27 Landskapslag (1974:23) om avloppsvattenavgift

1 §. Kommun har rätt att i ersättning för kostnaderna för avledande och renande av avlopps- och regnvattnen uppbära avloppsvattenavgift i enlighet med vad i denna lag stadgas.

2 §. Avloppsvattenavgiften skall erläggas av ägare till eller av med ägare jämställd innehavare av fastighet, som är ansluten till kommunens avloppsverk.

Vad i 1 mom. är stadgat om fastighetsägare gäller på motsvarande sätt legotagare, som med stöd av tomt- eller jordlegoavtal innehar fastighet.

3 §. Avloppsvattenavgift består av anslutningsavgift och bruksavgift.

4 §. Anslutningsavgift erlägges för att täcka kostnaderna för byggande av avloppsledningar och till dem anslutna anläggningar för behandling av avloppsvatten. Såsom byggnadskostnader beaktas utom de medel, som redan använts för byggande av anläggningen, även det belopp, som kan beräknas bli erforderligt

E 27 LL (1974:23) om avloppsvattenavgift

för att försätta anläggningen i sådant skick, att i 1 § nämnda åtgärder ändamålsenligt verkställs.

Som grund för fastställande av anslutningsavgiften kan tagas något av följande alternativ:

- 1) tomtens areal och våningsyta;
- 2) de på fastigheten belägna byggnadernas våningsyta;
- 3) antalet lägenheter i byggnaderna på fastigheten och byggnadernas våningsyta; eller
- 4) annan grund, som är jämförbar med de i punkterna 1-3 nämnda.

Vid fastställande av anslutningsavgift kan även fastighetens bruksändamål beaktas.

Blir storleken av den enligt 2 mom. beräknade anslutningsavgiften av särskild orsak uppenbart oskälig, skall avgiften bestämmas enligt den nytta fastigheten har av att avloppsvattnet avledes och renas.

Förändras de omständigheter, enligt vilka anslutningsavgiften fastställts, kan avgiften justeras i enlighet därmed.

5 §. Bruksavgiften skall fastställas senast den 31 december 2010 på grund av den mängd vatten som används i fastigheten så att avgiften täcker kostnaderna för vattentjänsten. Avgifter skall bestämmas för förbrukningskategorierna industri, jordbruk och hushåll. Vid beräkningen beaktas miljö- och resurskostnader. (2005/56)

Om bruksavgift, som fastställts i enlighet med 1 mom. till följd av avloppsvattnets beskaffenhet eller mängden därav eller av annan orsak uppenbart måste anses för stor eller för liten, eller om vattenmängden icke kan mätas på lämpligt sätt, skall detta och den nytta fastigheten har av avledandet av vattnet beaktas vid fastställandet av bruksavgiften.

Kommun som äger avloppsverk har rätt att av vattenverk erhålla uppgifter om de fastigheters vattenförbrukning, vilka anslutits till kommunens avloppsnät.

Med undantag av kravet på beaktande av principen om kostnadstäckning i 1 mom. får gällande avgifter fortsättningsvis tillämpas om de inte äventyrar syftena och möjligheten att uppnå de mål för vattenkvalitet som följer av bestämmelserna i 4 kap. 1 § och 5 kap. 1 och 2 §§ i vattenlagen (1996:61) för landskapet Åland. (2005/56)

Närmare bestämmelser om hushållsvattenavgift finns i landskapslagen (1979:29) om allmänna vatten- och avloppsverk. (2005/56)

6 §. Taxa innefattande detaljerade grunder för fastställande av avloppsvattenavgift godkännes av kommunens fullmäktige. Fullmäktiges beslut skall underställas landskapsregeringen för fastställelse.

7 §. Skyldighet att erlagga avloppsvattenavgift gäller från det fastigheten anslutits till allmänt avlopp.

8 §. Avloppsvattenavgiften fastställs och debiteras av kommunens styrelse. Bruksavgift kan fastställas och debiteras även av annan i reglemente eller instruktion bestämd kommunal myndighet.

9 §. (2008/28) Innan anslutningsavgift fastställs, skall den betalningsskyldige genom bevislig delgivning

delges det förslag till anslutningsavgift som gäller för honom eller henne enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen (2008:9) för landskapet Åland. Anmärkning mot förslaget skall inlämnas till kommunens styrelse inom 14 dagar från delgivningen.

Beslut om anslutningsavgift skall genom bevislig delgivning delges den betalningsskyldige enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen för landskapet Åland.

Förslag och beslut som avses i 1 och 2 mom. får delges även så, att förslaget eller beslutet sänds per post i rekommenderat brev under fastighetens adress eller under annan känd adress för fastighetens ägare eller innehavare.

10 §. Kommunens styrelse fastställer debiteringsperioderna för bruksavgiften. Styrelsen kan även besluta, att bruksavgifter som uppbäres för kalenderår eller annan period, skall utgå såsom forskottsrate i motsvarighet till vattenförbrukningen under föregående debiteringsperiod, varvid den slutliga avgiften fastställs sedan den verkliga förbrukningen konstaterats vid debiteringsperiodens utgång. Härvid skall till den betalningsskyldige utan dröjsmål återbäras överbetalt belopp eller ock skall det bristande beloppet särskilt uppbäras.

Kommunen skall tillställa den betalningsskyldige debetsedel, av vilken skall framgå den förbrukade vattenmängden och avgiftens belopp. Om bruksavgift uppbäres genom forskottsrate, skall av debetsedeln framgå den under föregående debiteringsperiod förbrukade vattenmängden samt hur stor del därav forskottsbeloppet motsvarar.

Betalningsskyldig äger rätt att inom sju dagar efter det han erhållit debetsedel framställa anmärkning hos i 8 § avsedd myndighet. Med anledning av anmärkningen skall beslut fattas och slutlig debetsedel tillställas den betalningsskyldige.

Påföres bruksavgift med tillämpning av 5 § 2 mom. skall förslag innehållande grunderna för avgiften delgivas den betalningsskyldige, innan avgift för fastigheten första gången fastställs. Angående delgivning av förslag och inlämnande av anmärkning skall vad i 9 § är stadgat om anslutningsavgift äga motsvarande tillämpning. Ändras grunderna för avgiften senare, skall samma förfarande iakttagas.

11 §. I beslut om fastställande av avloppsvattenavgift sökes ändring genom besvär hos [länsstyrelsen] inom 30 dagar.

Beträffande beslut som avses i 10 § 2 mom. räknas besvärstiden från ingången av den tid varom stadgas i 10 § 3 mom. eller, om anmärkning gjorts mot debiteringen, från delfäendet av slutlig debetsedel.

12 §. Anslutningsavgiften får betalas i tre årliga rater. På raterna räknas sju procents ränta från början av det kalenderår som närmast följer efter debiteringen av den första årsraten. Försenas inbetalning av årsrat, skall på beloppet erläggas fem procents tilläggsränta, räknat från början av den kalendermånad som följer efter förfallodagen.

Bruksavgift skall, oaktat besvär anförts, erläggas under den tid som angivits i debetsedeln. Betalas bruksavgift eller rat därav inte inom den tid kommun-

styrelsen bestämt skall 16 procents årlig ränta, räknat från förfallodagen, erläggas på det förfallna beloppet. (1986/17)

Till betalning förfallen icke erlagd avloppsvattenavgift får utsökas hos den betalningsskyldige i den ordning som är stadgad för indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

13 §. Övergår fastighet till ny ägare eller innehavare, svarar även han för sådan avloppsvattenavgift jämte ränta, som varit obetald högst fem år, räknat från ingången av det kalenderår som följer efter debiteringsåret.

Avlyftes eller nedsättes avloppsvattenavgift på grund av besvär, skall kommunen återbetala det överbetalda beloppet jämte ränta från inbetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt den av Finlands Bank sistnämnda dag tillämpade lägsta diskontoräntan.

14 §. Utan hinder av vad som ovan stadgats kan kommun besluta att anslutningsavgift icke skall erläggas.

För tomt eller annan fastighet, som överlåtits av kommun, skall anslutningsavgift icke erläggas, om ej rätt att erhålla sådan avgift förbehållits i överlåtelsehandling.

I jordlego- eller tomtlegoavtal, medelst vilket kommun utarrenderar tomt eller annat område, skall särskilt nämnas, huruvida legotagaren är skyldig att erlägga anslutningsavgift. Har sådan skyldighet icke ålagts legotagaren, får anslutningsavgift icke påföras honom.

15 §. Kommun kan i enskilda fall överenskomma, att avloppsvattenavgift bestämmas på andra grunder än ovan stadgats. Även härvid bör grunderna vara skäliga och opartiska.

Har fastighetsägares eller -innehavares betalningsförmåga väsentligt nedgått på grund av sjukdom eller olycksfall eller av annan orsak, eller har han avlidit eller är indrivning av avgift uppenbart oskälig på grund av att byggnad förstörts eller annan skada på egendom inträffat, kan kommun enligt prövning på ansökan bevilja befrielse helt eller delvis från erläggande av avgift. Under samma förutsättningar kan även betalningsuppskov beviljas.

16 §. Denna lag träder i kraft den 1 maj 1974. Redan före lagens ikraftträdande kan förberedande åtgärder vidtagas samt taxor godkännas och fastställas.

Anslutningsavgift skall icke erläggas,

1) för fastighet, för vilken ersättning betalts eller betalas enligt landskapslagen (1956:22) den 18 juli 1956 om stadsplan för Mariehamns stad eller enligt landskapslagen (1959:29) den 22 december 1959 om reglering av byggnadsverksamheten eller för vilken indrivning av sådan ersättning förfallit på sätt som avses i 143 § 5 mom. i sistnämnda lag;

2) för tomt som kommun överlätit före den 1 januari 1960 eller ock överlätit därefter utan att enligt landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten förbehålla sig rätt till särskild uppbörd av ersättning; samt

3) för fastighet beträffande vilken överenskommelse före denna lags ikraftträdande ingåtts om er-

läggande av anslutningsavgift eller därmed jämförlig avgift.

I fråga om legotomt eller -område, som kommun utarrenderat före denna lags ikraftträdande, skall anslutningsavgift icke erläggas, om ej i legoavtalet särskilt förbehållits rätt till ersättning för byggande av allmän avloppsledning med tillämpning av i landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten stadgade principer.

Besluter kommun i enlighet med 14 § att anslutningsavgift icke skall erläggas, bör för tomter och övriga områden, för vilka med stöd av 2 och 3 mom. anslutningsavgift ej annars borde betalas, i bruksavgift erläggas endast hälften av beloppet enligt den i 6 § avsedda taxan. Denna lättnad gäller under tio år från dagen för ovan avsett beslut eller, i det fall att fastigheten ännu ej anslutits till det allmänna avloppsnätet, tio år från anslutningen. Lättnaden berör icke fastighet, som då beslutet fattades varit ansluten till allmänt avloppsverk längre tid än tio år.

Vad i 4 mom. är stadgat tillämpas även på fastighet, för vilken i denna lag avsedd anslutningsavgift erlagts, innan i 14 § 1 mom. avsett beslut fattats.

Besluter kommun, som fattat i 4 mom. avsett beslut, senare att anslutningsavgift skall erläggas, har kommunen rätt att erhålla sådan avgift endast för fastigheter, vilka efter det beslutet fattats, anslutes till kommunens allmänna avlopp. I fråga om andra fastigheter får härvid endast sådan anslutningsavgift påföras, som föranledes av förändring i förhållandena som ägt rum efter beslutet.

Har mellan kommun och enligt denna lag betalningsskyldig fastighetsägare eller -innehavare före denna lags ikraftträdande överenskommit om bruksavgift för allmän avloppsledning länder överenskommelsen till efterrättelse.

E 28 Landskapslag (2002:60) om tillämpning i landskapet Åland av 29 kap. strafflagen

1 §. I landskapet skall 29 kap. strafflagen (FFS 39/1889) om brott mot den offentliga ekonomin tillämpas i dess lydelse när denna lag träder i kraft. Ändringar av 29 kap. strafflagen skall tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

Med subvention enligt 29 kap. strafflagen avses i landskapet även landskapsandel eller landskapsunderstöd till en kommun eller till ett kommunalförbund.

Se St 101 FL I.

2 §. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2002.

Genom denna lag upphävs

1) 29 kap. strafflagen i den lydelse som tidigare varit gällande i landskapet jämlikt 71 § självstyrelselagen samt

2) 6 § 3 och 4 mom. landskapsskattelagen (1993:58).

